

مَوْضُوعِ اَصْلِي كِتَابِ يَوْشِعِ دَاخِلِ شُدُونِ بَنِي إِسْرَائِيلَ دَ سِرْزَمِينِ وَعْدَه شُدَه، يَعْنِي دَ سِرْزَمِينِ كِنْعَانَ اَسْتَه وَ جَاي-دَ-جَاي شُدُونِ اَزْوَا دَ اُونَجِي. بَنِي إِسْرَائِيلَ چَلِ سَالِ دَ بِيَابُو سِرْگَرْدُو بُود، تَا بِلَاخِرَه خُدَاوَنَدِ دَ يَوْشِعِ اَمْرِ كَدِ كِه اُونَا رَه اَز شَرْقِ دِرْيَايِ اُرْدُنِ دَ سِرْزَمِينِ وَعْدَه شُدَه كُوچِ بَدِيَه. آيَه هَايِ مَشْهُورِ دَزِي بَارَه اَيْنِيَا اَسْتَه: ”قَوِي وَ دَلِيرِ بَشِ، چِرَاكِه تُو اِي قَوْمِ رَه صَاحِبِ سِرْزَمِينِي مُونِي كِه مَا دَ بَابَه كَلُونَايِ اَزِيَا قَسْمِ خُورْدُم كِه دَزِيَا مِيدِيم. فَكَطِ قَوِي وَ غَدْرِ دَلِيرِ بَشِ تَا بَتْنِي مُطَابِقِ تَمَامِ شَرِيْعَتِي كِه خِدْمَتْگَارِ مَه مُوسَى دَزِ تُو اَمْرِ كَدَه، دَ دَقْتِ عَمَلِ كَنِي؛ اَز شَرِيْعَتِ طَرَفِ رَاسْتِ يَا چَپِ تَاوِ نَخُورِ تَا هَر جَايِ كِه بُورِي كَامِيَابِ شُنِي.“ (فَصَلِ ۱ آيَه هَايِ ۶ وَ ۷) يَوْشِعِ اَز اَمْرِ خُدَاوَنَدِ اِطَاعَتِ كَدِ وَ غَيْتِيكِه اُونَا دَ دِرْيَايِ اُرْدُنِ رَسِيدِ اَوَهَايِ دِرْيَايِ اُرْدُنِ دَ اَمْرِ خُدَاوَنَدِ اَيْسْتَه شُدِ وَ بَنِي إِسْرَائِيلِ اَز مِينَكَلِ دِرْيَا دَ طَرَفِ غَرْبِ دِرْيَايِ اُرْدُنِ تِيرِ شُدِ.

وَخْتِيكِه اُونَا دَ سِرْزَمِينِ كِنْعَانَ رَسِيدِ، اُونَا دَ كُومَكِ خُدَاوَنَدِ پَادِشَاهِ هَايِ كَلُو رَه شِكْسَتِ دَدِ وَ سِرْزَمِينَايِ اَزْوَا رَه تَصْرُفِ كَدِ. چِيْزِي كِه بَطُورِ وَاضِحِ دَ اَمْرِي كِتَابِ دِيدَه مُوشَه اَيْنِيَا اَسْتَه: هَر وَخْتِيكِه بَنِي إِسْرَائِيلِ اَز اَمْرِ خُدَاوَنَدِ اِطَاعَتِ مُونَه اُونَا پِيرُوزِ مُوشَه وَ هَر غَيْتِيكِه نَاِطَاعَتِي مُونَه شِكْسَتِ مُوخُورَه وَ گِرْفَتَارِ بَلَا-وَ-مُصِيبَتِ مُوشَه.

دَ اَخِرِ كِتَابِ، يَوْشِعِ بَنِي إِسْرَائِيلِ رَه نَصِيحَتِ مُونَه وَ بَلَدِه اَزْوَا اَيْنِيَا رَقْمِ مُوگِيَه: ”پَسِ آلِي اَز خُدَاوَنَدِ بَتْرَسِيدِ وَ اُو رَه مُخْلِصَانَه وَ صَادِقَانَه خِدْمَتِ كُنِيد؛ خُدَايُونِي رَه كِه بَابَه كَلُونَايِ شُمُو دَ اُو طَرَفِ دِرْيَايِ فَرَاتِ وَ دَ مِصْرِ عِبَادَتِ مُوكَدِ اَز خُو دُورِ كُنِيد وَ تَنهَا خُدَاوَنَدِ رَه

عِبَادَتِ كُنَيْدِ. اِمْرُوزِ بَلَدِهْ خُو اِنْتِخَابِ كُنَيْدِ كِه كِي رِه پَرَسْتِش مُونِيد؛ لِيكِنِ مَآ وَ خَانَوَارِ مِه خُداوند رِه پَرَسْتِش مُونِي! (فصلِ ۲۴ آيه هَاي ۱۴ وَ ۱۵ كِه دَ بِالِه ذِكْرِ شُدِه، اَز آيه هَاي مَشهُورِ كِتَابِ يوشِعِ اَسْتِه.)

فهرستِ عنوانها

- خُداوند قَدِ يوشِعِ توره مُوگِيه (فصلِ ۱ آيه ۱)
يوشِعِ بَلَدِه قَوْمِ اَمْرِ اَمَادِه شُدُو رِه مِيدِيه (۱۰:۱)
راحاب و جاسوسا (۱:۲)
تير شُدونِ قَوْمِ اِسْرَائِيلِ اَز دريَايِ اُردُن (۱:۳)
دوازده سنگِ يادگاري (۱:۴)
مَراسِمِ خَتْنِه دَ جِلْجَالِ (۱:۵)
عِيدِ پِصَحِ دَ جِلْجَالِ (۱۰:۵)
رويایِ يوشِعِ (۱۳:۵)
سَقُوطِ اَرِيحَا (۱:۶)
گُناهِ عَخَانِ (۱:۷)
نابُودِي شارِ عَايِ (۱:۸)
عَهْدِ نَوِ دَ كَوِهِ عِيْبَالِ (۳۰:۸)
حِيلِه وَ مَكْرِ مَرْدُمِ جِبعونِ (۱:۹)
اَفْتَوِ دَ جَايِ خُو ايسْتِه مُوشِه (۱:۱۰)
كُشتونِ پَنجِ پادشاهِ (۱۶:۱۰)
تَصْرُفِ كَدونِ شارايِ جَنُوبِي (۲۹:۱۰)
شِكستِ پادشايونِ شَمَالِ (۱:۱۱)
پادشايونِي كِه اَز مُوسِي شِكستِ خورد (۱:۱۲)
پادشايونِي كِه اَز يوشِعِ شِكستِ خورد (۷:۱۲)
جَايِ هَايِ كِه هِنوزِ تَصْرُفِ نَشُدُد (۱:۱۳)

سرزمینِ طایفه رُئوبین (۸:۱۳)
سرزمینِ طایفه جاد (۱۵:۱۳)
سرزمینِ نِیمِ طایفه مَنَسّی (۲۴:۱۳)
زَمینِ نِیمِ طایفه مَنَسّی (۲۹:۱۳)
تقسیمِ زَمینایِ غَربِ دریایِ اُردُن (۱:۱۴)
تقسیمِ کالِیب (۶:۱۴)
تقسیمِ اُولادِ یهُودا (۱:۱۵)
تقسیمِ اُولادِ یوسُف (۱:۱۶)
تقسیمِ نِیمِ طایفه مَنَسّی دَ غَربِ دریایِ اُردُن (۱:۱۷)
درخاستِ اُولادِ مَنَسّی و اِفرایم (۱۴:۱۷)
تقسیمِ باقیِ زَمینا (۱:۱۸)
تقسیمِ طایفه بِنیامین (۱۱:۱۸)
تقسیمِ طایفه شِمعون (۱:۱۹)
تقسیمِ طایفه زِبُولون (۱۰:۱۹)
تقسیمِ یساکار (۱۷:۱۹)
تقسیمِ طایفه اَشیر (۲۴:۱۹)
تقسیمِ طایفه نَفتالی (۳۲:۱۹)
تقسیمِ طایفه دان (۴۰:۱۹)
تقسیمِ یوشع (۴۹:۱۹)
شارایِ پناهگاه (۱:۲۰)
شارایِ لاویا (۱:۲۱)
پس رفتونِ طایفه های شَرَقِ دریایِ اُردُن (۱:۲۲)
جَنجالِ دَ بارِه قُربانگاهِ نَو (۱۰:۲۲)
اَخریِ نَصیحَتِ یوشعِ دَ رهبرایِ قَوم (۱:۲۳)
عهد و پیمانِ دَ شِکیمِ تازه موشه (۱:۲۴)

خدا د یوشع وظيفه میدیه

۱ بعد ازی که موسی خدمتگارِ خداوند فوت کد، خداوند د یوشع باچه نون که دستیارِ موسی بود، گُفت: ۲ ”خدمتگار مه موسی فوت کده. پس آلی باله شو و تو و پگ امزی قوم از دریای اُردن تیر شده د سرزمینی داخل شنید که ما دزوا، یعنی د بنی اسرائیل میدیم. ۳ د هر جای که پای خو ره میلید، د یاد شمو بشه که ما اونجی ره دز شمو ددیم، امو رقم که د موسی وعده کده بودم. ۴ از بیابو تا لبنان تا دریای بزرگ، یعنی دریای فرات، تمام سرزمینِ حتیا تا دریای کته طرفِ غروبِ آفتو، سرزمینِ شمو موشه. ۵ د تمام روزای زندگی تو هیچ کس د برابر تو ایسته شده نمیتنه. امو رقم که ما قد موسی بودم قد تو ام آستم؛ ما تو ره تنها نمیلیم و تو ره ایله نمیدیم. ۶ قوی و دلیر بش، چراکه تو ای قوم ره صاحبِ سرزمینی مونی که ما د بابه کلونای ازیا قسم خوردم که دزیا میدیم. ۷ فقط قوی و غدر دلیر بش تا بتنی مطابقِ تمام شریعتی که خدمتگار مه موسی دز تو امر کده، د دقت عمل کنی؛ از شریعت طرفِ راست یا چپ تاو نخور تا هر جای که بوری کامیاب شنی. ۸ امی کتابِ شریعت از دان تو دور نشنه، بلکه شاو و روز د باره شی فکر کو تا مطابقِ تمام چیزای که د امزی کتاب نوشته شده د دقت عمل کنی، اوخته تو د مقصد خو پیروز و کامیاب موشی. ۹ ما بسم دز تو امر مونم: قوی و دلیر بش؛ ترس نخور و وحشت زده نشو، چون خداوند، خدای تو قد تو آسته د هر جای که بوری.“

یوشع بلده قوم امر آماده شدو ره میدیه

۱۰ پس یوشع د سرکرده های قوم امر کده گُفت: ۱۱ ”د مینکل خیمه گاه بگردید و د قوم امر کده بگید: ’نانِ راهِ خو ره تیار کنید، چراکه بعد از سه روز شمو از دریای اُردن تیر شده داخل مورید تا سرزمینی ره تصرف کنید که خداوند، خدای شمو د عنوانِ ملکیت

^{۱۲} اوخته يوشع د رثوبينيا، جاديا و نيم طايفه منسى گُفت: ^{۱۳} ”امو توره ره د ياد خو بريد كه موسى خدمتگار خداوند دز شمو امر كده گُفت، خداوند، خدای شمو دز شمو آرامی میدیه و امی سرزمی ره دز شمو موبخشه.“ ^{۱۴} خاتونوی شمو، بچکچای شمو و چارپایای شمو د سرزمینی كه موسى د ای طرف دریای اردن دز شمو دده باقی بمنه، لیکن تمام مردای جنگی شمو باید مسلح شده پیش پیش برارون اسرائیلی خو از دریای اردن تیر شنه و اونا ره کومک کنه ^{۱۵} تا خداوند بلده برارون شمو ام رقم از شمو آرامی بدیه و اونا ام سرزمینی ره كه خداوند، خدای شمو دزوا میدیه تصرف کنه. بعد ازو شمو میتنید كه پس د سرزمین خو ببید و او ره صاحب شنید، د سرزمینی كه موسى خدمتگار خداوند د ای طرف دریای اردن سون شرق دز شمو دد.“

^{۱۶} اوخته اونا د جواب يوشع گُفت: ”هر چیزی ره كه دز مو امر كدی، مو انجام میدی و هر جای كه مو ره ریی كنی، مو موری.“ ^{۱۷} امو رقم كه از موسى د هر چیز اطاعت كدی، از تو ام اطاعت مونی؛ و دعا مونی كه خداوند، خدای تو قد تو بشه امو رقم كه قد موسى بود. ^{۱۸} هر كسی كه از حكم تو سرپیچی كنه و از تورای تو هر چیزی كه امر كنی اطاعت نكنه، او كشته موشه. پس قوی و دلیر بش.“

راحاب و جاسوسا

^۱ اوخته يوشع باچه نون دو جاسوس ره از شطيم تاشکی ریی كده گُفت: ”بورید، امو سرزمی ره توخ كنید، خصوصاً اریحا ره.“ پس اونا رفته د خانه یگ خاتون فاحشه د نام راحاب داخل شد و شاو ره د اونجی تیر كد. ^۲ د امزو غیت د پادشاه اریحا خبر دده شد كه: ”چند اسرائیلی امشاو د اینجی آمده تا د باره سرزمین مو جاسوسی كنه.“ ^۳ اوخته پادشاه اریحا د راحاب پیغام ریی كده گُفت: ”مردای كه د پیش تو آمده و د خانه

تُو داخِل شُدِه، اُونَا رِه بُرُو بَیر، چِراکِه اُونَا اَمَدِه تا دَ بارِه پَگِ سرزَمین مو جاسوسی کنه.^۴ ”مگم راحاب اُمُو دُو مُرد رِه گِرِفْتِه تاشه کد و گُفت: ”اَرِے، اُمُو مُردا دَ پِیشِ ازمه اَمَد، لیکِن ما نَفامِیدُم که اُونَا از کُجا اَمَدِه بُود.^۵ و دَ غَیْتِ بَسْتِه شُدونِ درگِه شار دَ تریکی اُمُو مُردا بُر شُدِه رِفْت و نَمُو فامُم که کُجا رِفْت؛ دَ عَجَلِه از دُمبالِ ازوا بورید، چُون مِیتِنید اُونَا رِه گِیر کنید.“^۶ لیکِن راحاب اُونَا رِه دَ بِلِه بام بُرده دَ تِی بُوته های کتان که دَ سرِ بام چِیندُد، تاشه کدُد.^۷ پس اُمُو نَفرا دَ رَاهِ درِیای اُرْدُن از جای که آوِ دریا کَم بُود از دُمبالِ ازوا رِفْت. امی که نَفرای دُمبالِ کُننده بُر شُد، درگِه شار بَسْتِه شُد.

^۸ پِیشِ ازی که جاسوسا خاو کنه، راحاب دَ پِیشِ ازوا دَ بِلِه بام رِفْت^۹ و دَزوا گُفت: ”ما مِیدَنُم که خُداوند اِی سرزَمی رِه دَز شُمُو دَدِه و ترسِ ازشُمُو دَ بِلِه مو حاکِم شُدِه و پَگِ باشِنده های امزی سرزَمی از ترسِ شُمُو کَم دِل شُدِه.^{۱۰} چُون مو شِنیدِی که خُداوند چِطور آوِ درِیای سُرَخ رِه دَ پِیشِ رُوی شُمُو خُشک کد و خَتیکِه شُمُو از مِصر بُر مِوشِدِید؛ و چِیزای رِه که شُمُو دَ حَقِ دُو پادشاهِ اَموریا کَدید یعنی دَ حَقِ سِیحون و عوج که دَ اُو طرفِ درِیای اُرْدُن بُود، و اُونَا رِه کَامِلاً نَابُود کَدید.“^{۱۱} و خَتیکِه مو امی رِه شِنیدِی، مو جُرأتِ دِل خُو رِه از دِستِ دَدِی و از خاطرِ ازشُمُو دَ هِیچ کُدَم مو جُرأتِ باقی نَمَنَد، چِراکه خُداوند، خُدای شُمُو امِ باله دَ آسمو و امِ تاه دَ زمی خُدا اَسْتِه.^{۱۲} پس اَلی بَلَدِه مه دَ خُداوند قَسَم بُخوَرِید که امی رَقَم که دَ حَقِ شُمُو خُوبی کُدَم، شُمُو امِ دَ حَقِ خانوارِ آتِه مه خُوبی مِونید. دَز مه یگِ نشانی دَقِیقِ بَدید^{۱۳} که آتِه و آبه مَرِه، برارو و خوارون مَرِه و پَگِ نَفرای رِه که دَزوا تَعَلُّقِ دَرِه زِنده مِیلید و جانِ های مو رِه از مُردو نِجاتِ مِیدید.“^{۱۴} اوخته اُمُو مُردا دَ راحاب گُفت: ”زِندگی مو دَ عِوضِ ازشُمُو نَابُود شَنه که وختی خُداوند امی سرزَمی رِه دَز مو بَدیه و مو قد شُمُو دَ مِهرِیانی و وفاداری رِفْتار نَکنی، دَ شرطی که تُو از نَقْشِه مو دَ کس چِیز نَگی.“

^{۱۵} پس راحاب اُونَا رِه قد رِیسپو از کِلکین تاه کد، چُون خانِه اَزو دَ دیوالِ شار بُود و اُو دَ بَینِ دیوالِ زِندگی مِوُکد.^{۱۶} اُو دَزوا گُفت: ”طرفِ کوهستو بورید، نَشَنه که دُمبالِ کُننده ها

شُمورِه گِیرِ کَنه. دَ اُونجی سِه روزِ خودون ره تاشه کِنید تا دُمبال کُننده ها پس بییه؛ بعد اَزو میتِنید دَ راهِ خُو بورید.“^{۱۷} اوخته اُمو مَردا دَزو گُفت: ”مو امزی قَسَم که تُو مو ره وادار کدی بُخوری آزاد اَسْتی اگه تُو اینی کار ره نکنی:“^{۱۸} وختیکه مو دَ سرزمین شُمورِه داخل شُدی، تُو اینمی ریسپون سُرَخ ره دَ امزی کلکینِ که مو ره از شی تاه کدی بسته کُو و آته و آبه خُو ره قد برارو و پگِ خانوارِ آته خُو دَ پیشِ خود خُو دَ خانه خُو جَم کُو.^{۱۹} هر کسی که از درگه خانه تُو بُر شُدِه دَ کوچه بوره، خُون شی دَ گردونِ خود شی اَسْتِه و مو بے گناه اَسْتی، لیکن هر کسی که قد از تُو دَ خانه تُو بَشه، اگه دَ بِلِه ازوا دِست باله شُنه، خُونِ اَزو دَ گردونِ ازمو موشه.^{۲۰} و ام اگه تُو از نَقشه مو دَ کس چیزِی بُگی، اوخته مو امزی قَسَم که تُو مو ره وادار کدی قَسَم بُخوری آزاد اَسْتی“^{۲۱} راحاب گُفت: ”اُمو رقم که گُفتید، اُمو رقم موشه.“ پس اُو اونا ره ری کد و اونا رفت. اوخته راحاب ریسپون سُرَخ ره دَ کلکین بسته کد.

^{۲۲} اونا ری شُدِه دَ کوهستو رفت و سِه روز دَ اُونجی مند تا غیتی که دُمبال کُننده ها پس اَمَد. دُمبال کُننده ها اونا ره دَ تمام راه پالید، لیکن پیدا نَتَنست.^{۲۳} اوخته اُمو دُو مَرْد از کوه تاه شُد و از دریای اَرْدُن تیر شُدِه پیشِ یوشع باچه نون اَمَد و تمام چیزای ره که قد ازوا رُخ دَدَد، بلده یوشع نقل کد.^{۲۴} اونا دَ یوشع گُفت: ”واقعاً که خُداوند پگِ اَمزُو سرزمی ره دَ دِستِ ازمو دَدِه؛ چُون پگِ باشنده های اَمزُو سرزمی از خاطرِ ازمو کم دِل شُدِه.“

تیر شُدونِ قومِ اسرائیل از دریای اَرْدُن

^۳ صَباح گاهِ روزِ دیگه شی یوشع باله شُد و قد پگِ بنی اسرائیل از شِطیم کوچ کده دَ بَغلِ دریای اَرْدُن اَمَد. اونا پیش از تیر شُدو دَ اُمونجی خیمه زد.^۲ بعد از سِه روز سرکرده های ازوا دَ بَینِ خیمه گاه گشت^۳ و دَ قوم اَمَر کده گُفت: ”وختی دیدید که صندوقِ عهدِ

خداوند، خُدای شُمو ره لایوای پیشوا مُوبره، اوخته شُمو ام از جای خُو ریی شُدِه از پُشتِ اَزو بورید، ^۴ لیکن دَ بَینِ اَز شُمو و صندُوقِ عهد باید دَ اندازه دُو هزار توغی فاصِله بَشه و دَزو نزدیک نَشَید. از پُشتِ اَزو بورید تا شُمو بدَید که از کَدَم راه باید بورید، چراکه پیش ازی شُمو ازی راه تیر نَشَید.

^۵ اوخته یوشع دَ قوم گُفت: ”خودون ره تقدیس کنید، چُون صَباح خُداوند دَ مینکل شُمو کارای عجیب انجام میدیه.“ ^۶ و یوشع قد پیشوا یو گپ زده گُفت: ”صندُوقِ عهد ره باله کده پیش پیش قوم حَرکت کنید.“ پس اونا صندُوقِ عهد ره باله کده پیش پیش قوم ریی شد.

^۷ و خُداوند دَ یوشع گُفت: ”امروز شروعِ روزی آسته که ما تُو ره دَ نظرِ پگِ اسرائیل بزرگ مونم تا اونا بدنه که ما قد تُو آستم، امو رقم که قد موسی بودم. ^۸ پس تُو دَ پیشوا یونی که صندُوقِ عهد ره مُوبره امر کده بگی: ’وختیکه دَ لبِ آو دریای اُردن رسیدید دَ منه آو ایسته شنید.“

^۹ اوخته یوشع دَ بنی اسرائیل گُفت: ”نزدیک بیید و تورای خُداوند، خُدای خُو ره بَشنوید.“ ^{۱۰} و یوشع اِدامه دده گُفت: ”دَ امزی وسیله شُمو میدَید که خُدای زنده دَ مینکل شُمو آسته و اُو کِنعانیا، حِتیا، حویا، فرزیا، جرجاشیا، اَموریا و یبوسیا ره حتماً از پیش روی شُمو بُر مونه. ^{۱۱} اونه، صندُوقِ عهد خُداوندِ تمامِ زمی پیش پیش شُمو از دریای اُردن تیر موشه. ^{۱۲} پس آلی دوازده نفر ره از طایفه های اسرائیل اِنْتخاب کنید، از هر طایفه یگ نفر. ^{۱۳} و امی که قف پای های پیشوا یونی که صندُوقِ عهد خُداوند، صاحبِ تمامِ زمی ره مُوبره دَ آوهای دریای اُردن ایسته شنه، آوهای اُردن که از باله جاری آسته بند موشه و ایسته شُدِه رقمِ یگ تپه موشه.“

^{۱۴} وختیکه قوم از خیمه های خُو ریی شد تا از دریای اُردن تیر شنه، پیشوا یونی که

صندوقِ عهدِ ره مُویرد، پیشِ پیشِ قومِ حرکتِ کد. ^{۱۵} پیشوایونی که صندوقِ عهدِ ره مُویرد د دریایِ اُردُن رَسید؛ امی که پای های پیشوایونی که صندوقِ عهدِ ره مُویرد د آو لبِ دریا ایشته شد، باوجودِ که دریایِ اُردُن د تمامِ فصلِ درو آو خیزی دره، ^{۱۶} آوی که از باله میمد از حرکتِ مند و تا فاصلهِ غدر دُور یعنی تا شارِ آدم که د پالوی صرتان آسته دند شد و آوی که طرفِ دریایِ مُرده مورفت، یعنی طرفِ دریایِ که د دشت آسته، کاملاً قطع شد. اوخته قوم از دریا د جایی تیر شد که روی د روی آریحا بود. ^{۱۷} و پیشوایونی که صندوقِ عهدِ خداوند ره مُویرد د مینکلِ دریایِ اُردُن د خشکی ایسته شد تا پگِ اسرائیل د خشکی تیر شد، یعنی تا تمامِ قوم از دریایِ اُردُن تیر شده خلاص شد.

دوازده سنگِ یادگاری

^۴ وختیکه پگِ قوم از دریایِ اُردُن تیر شده خلاص شد، خداوند د یوشع گفت: ^۲ ”امو دوازده نفر ره که انتخاب کدے از مینکلِ قوم بگیر، از هر طایفه یگ نفر ^۳ و دزوا امر کده بگی، دوازده سنگ ره ازینجی از مننه دریایِ اُردُن از جایی که پای های پیشوایو ایسته شده بگیرید و قد خو بُرده د امزو جای بیلید که امشاو خیمه میزید.“

^۴ پس یوشع دوازده مردی ره که از مینکلِ بنی اسرائیل انتخاب کد کوی کد، یعنی از هر طایفه یگ نفر. ^۵ و یوشع دزوا گفت: ”د پیشِ صندوقِ خداوند، خدایِ خو د مینکلِ دریایِ اُردُن بورید و هر کدم شمو یگ سنگ ره د شانه خو باله کده بُرید، دوازده سنگ د مطابقِ طایفه های بنی اسرائیل، ^۶ تا امیا د مینکلِ شمو یگ نشانی بشه؛ و غیتیکه بچکیچای شمو د آینده از شمو پُرسان کده مَوگیه: ’امی سنگا بلده شمو چی معنی دره؟‘ ^۷ شمو دزوا بگید که آوهای دریایِ اُردُن پیشِ رویِ صندوقِ عهدِ خداوند از حرکت مند، یعنی وختیکه او از دریایِ اُردُن تیر موشد، آوهای دریایِ اُردُن دُوپاره شد. پس امی سنگا باید بلده بنی اسرائیل تا ابد یگ یادگار بشه.“

^۸ بنی اسرائیل اُمّو رقم کد که یوشع امر کُدد. اونا دوازده سنگ ره از منّه دریای اُردُن دَ مُطابِقِ تَعْدَادِ طایفه های بنی اسرائیل گِرِفْت، اُمّو رقم که خُداوند دَ یوشع امر کُدد، و اونا ره قد خُو دَ جایی بُرد که خیمه زُد و دَ اُمونجی ایشْت. ^۹ امچنان یوشع دوازده سنگ ره دَ مینکلِ دریای اُردُن شیخ کد، دَمزُو جای که پای های پیشوایونی که صندُوقِ عهد ره موبُرد ایسته شُد؛ و اونا تا امروز دَ اُونجی آسته.

^{۱۰} پیشوایونی که صندُوق ره موبُرد دَ مینکلِ دریای اُردُن ایسته مند تا پگِ چیزای که خُداوند دَ یوشع امر کُدد که دَ قَوْمِ بَگیه کاملاً انجام دده شد، مُطابِقِ پگِ چیزای که مُوسی دَ یوشع هِدایت دده بُود. پس مردُم دَ عَجَله تیر شُد. ^{۱۱} امی که پگِ قَوْمِ تیر شُدِه خلاص شُد، صندُوقِ خُداوند قد پیشوایو دَ پیشِ رُوی قَوْمِ از دریا تیر شُد. ^{۱۲} اولاده رُوبین، اولاده جاد و نیمِ طایفه مَنَسی مُسَلحِ پیشِ پیشِ بنی اسرائیل از دریا تیر شُد، اُمّو رقم که مُوسی دَزوا امر کُدد. ^{۱۳} تقریباً چلِ هزار نفرِ مُسَلحِ بلده جنگ دَ حُضُورِ خُداوند از دریا دَ دَشت های اَریحا تیر شُد.

^{۱۴} دَ امزُو روز خُداوند یوشع ره دَ نظرِ پگِ اسرائیل بزرگ کد و اونا از یوشع دَ تمام روزای زندگی شی میترسید، اُمّو رقم که از مُوسی ترس مُوخورد.

^{۱۵} اوخته خُداوند قد یوشع گپ زده گُفت: ^{۱۶} ”دَ پیشوایونی که صندُوقِ عهد ره موبُره، امر کُو که از دریای اُردُن بُر شنه.“ ^{۱۷} پس یوشع دَ پیشوایو امر کده گُفت: ”از دریای اُردُن بُر شَئید.“ ^{۱۸} وختی پیشوایونی که صندُوقِ عهد خُداوند ره موبُرد از مینکلِ دریای اُردُن بُر شُد و قفِ پایای پیشوایو دَ خُشکی ایشته شُد، آو دریای اُردُن دُوباره دَ جای خُو آمد و رقم گاه اَلی از لَبای شی سرریزی کد.

^{۱۹} دَ روزِ دَهْمِ ماهِ اوّل، قَوْمِ از دریای اُردُن بُر شُد و دَ جِلْجَالِ دَ سَرحدِ شَرقی اَریحا خیمه زِد. ^{۲۰} و یوشع اُمّو دوازده سنگ ره که از دریای اُردُن گِرِفْتِه بُود، دَ جِلْجَالِ شیخ کد ^{۲۱} و

قد بنی اسرائیل گپ زده گُفت: ”وختیکه بچکیچای شمو د آینه از آته گون خو پُرسان کده بگیه، ’امی سنگا بلده شمو چی معنی دَره؟‘^{۲۲} اوخته د بچکیچای خو تعلیم دده بگید، ’قوم اسرائیل از خشکی از دریای اُردن تیر شد،‘^{۲۳} چون خداوند، خدای شمو آوهای دریای اُردن ره پیش روی شمو خشک کد تا وختیکه شمو تیر شدید، امو رقم که خداوند، خدای شمو دریای سُرخ ره پیش روی ازمو خشک کد تا غیتیکه مو تیر شدی.^{۲۴} او ای کار ره کد تا تمام قوم های زمی بدنه که دست خداوند قدرتمند آسته و تا شمو از خداوند، خدای خو همیشه ترس داشته بشید.“

مراسم ختنه د جِجال

۵ وختیکه پگ پادشایونِ آموریا د او طرفِ دریای اُردن د غَرب و پگ پادشایونِ کنعانیا د بغل های دریای کته شنید که خداوند آوهای دریای اُردن ره پیش روی بنی اسرائیل خشک کده تا اونا ازونجی تیر شنه، اونا جرأتِ دلِ خو ره از دست دد و از ترسِ بنی اسرائیل دزوا دیگه روحیه نَمند.

۲ د امزو غیت خداوند د یوشع گُفت: ”از سنگِ چَقَمَق چاقو ها جور کُو و نسلِ نوِ بنی اسرائیل ره ختنه کُو.“^۳ پس یوشع از سنگِ چَقَمَق چاقو ها جور کد و بنی اسرائیل ره د «جبعث هاعرلوت» ختنه کد.^۴ دلیلی که یوشع پگ ازوا ره ختنه کد، اینی بود: تمام مردای قوم، یعنی مردای جنگی که از مصر بُرو آمدد د راه د بیابو مُرد^۵ و پگ ازوا که از مصر بُرو آمدد ختنه- شده بود، لیکن تمام کسای که بعد از بُرو آمدو از مصر د دورون سفر د بیابو تولد شد، ختنه نشدند.^۶ چون بنی اسرائیل مدتِ چل سال د بیابو سفر کد تا پگ قوم، یعنی پگ مردای جنگی که از مصر بُرو آمدد، از بین رفت، کسای که از ایدِ خداوند نشدند. خداوند قسم خورده دزوا گُفت که اونا ره نميله تا امو سرزمی ره که خداوند د بابه کلونای قسم خورد که دزوا میدیه بنگره، سرزمینی ره که از شی شیر و

عسل جاری آسته.^۷ پس بچکیچای ازوا ره که خُدا دَ جای ازوا باله کُدد، یوشع ختنه کد، چون اونا ناختنه بُود، چراکه اونا دَ راه ختنه نشُدد.^۸ وختیکه ختنه شُدون پگ قوم خلاص شُد، اونا دَ جای های خُو دَ خیمه‌گاه مند تا غیتیکه جور شُد.^۹ بعد ازو خُداوند دَ یوشع کُفت: «امروز ما ننگِ غلامی مصر ره از شُمو دُور کُدم.» امزی خاطر امو جای تا امروز دَ نام جِلال یاد موشه.

عیدِ پصح دَ جِلال

^{۱۰} بنی اسرائیل دَ حالیکه دَ جِلال خیمه زُدد، عیدِ پصح ره دَ روز چاردهم ماه دَ غیتِ شام دَ دشت های اریحا برگزار کد.^{۱۱} دَ روز بعد از عیدِ پصح، دَ امزو روز اونا از حاصلِ امزو سرزمی خورد که نان های فطیر و دانه های بریو شُده بُود.^{۱۲} و دَ امزو روز که اونا از حاصلِ زمی خورد «من» بند شُد و بنی اسرائیل دیگه «من» ندشت. پس اونا دَ امزو سال از حاصلاتِ زمین کنعان خورد.

یوشع و سرکرده لشکر خُداوند

^{۱۳} وختیکه یوشع دَ نزدیک اریحا بُود، او باله توخ کد و دید که یگ مرد شمشیر لُچ دَ دست شی دَ پیش روی ازو ایسته شُده. یوشع پیش شی رفت و ازو پرسید: «تُو از جَم ازمو آستی یا از جَم دشمنای مو؟»^{۱۴} او کُفت: «هیچ کُدم شی، بلکه ما سرکرده لشکر خُداوند آستُم که امی آلی امدُم.» اوخته یوشع روی دَ خاک اُفتده سَجده کد و دُزو کُفت: «بادار مه، دَ خدمتگار خُو چیز امر مونی؟»^{۱۵} سرکرده لشکر خُداوند دَ یوشع کُفت: «چپلی های خُو ره از پای خُو بُر کُو، چون دَ جای که تُو ایسته شُدے مقدس آسته.» و یوشع امو رقم کد.

٦ دَ امزُو غَيْتِ شَارِ أَرِيحَا از خَاطِرِ بَنِي إِسْرَائِيلِ بِيخِي بَسْتَه شُدْ؛ هِيچِ كَسِ نَمِيْتَنِسْتِ بُرُو بِيِيه و هِيچِ كَسِ نَمِيْتَنِسْتِ دَاخِلِ بوره. ٢ و خُداوند دَ يوشِعِ كُفْت: ”تُوخِ كُو، أَرِيحَا رَه قَدِ پادشاه و مَرْدَايِ جَنگِي شِي دَ دِسْتِ از تُو تَسْلِيمِ كَدِيم. ٣ شُمُو دَ گِرْدِ شَارِ بَگَرْدِيدِ، يَئِنِي پَگِ مَرْدَايِ جَنگِي هَرِ رُوْزِ يَگِ دَوْرَه دَ گِرْدِ شَارِ بَگَرْدَه و بَلَدَه شَشِ رُوْزِ اَمِي كَارِ رَه كُنِيد ٤ و هَفْتِ پيشوا هَفْتِ شِيپُورِ شَاخِ قُوجِ رَه گِرْفَتَه پيشِ پيشِ صَنْدُوقِ عَهْدِ بوره. دَ رُوْزِ هَفْتُمِ هَفْتِ دَوْرَه دَ گِرْدِ شَارِ بَگَرْدِيدِ و پيشوايو شِيپُورا رَه دَ صَدَا بِيْرَه؛ ٥ و اَمِي كَه صَدَايِ شَاخِ قُوجِ بَلَنَدِ-و-بِرَازِ كَشِيدَه شُدْ و شُمُو صَدَايِ شِيپُورِ رَه شِنِيدِيدِ، پَگِ لَشْكِرِ دَ آوازِ بَلَنَدِ چِيغِ بَزَنَه؛ اوخْتَه دِيوَالِ شَارِ چِپَه شُدَه تَاهِ مَوْفَتَه و هَرِ نَفَرِ لَشْكِرِ مِيْتَنَه مُسْتَقِيمِ دَاخِلِ بوره.“

٦ پَسِ يوشِعِ بَاچَه نُونِ پيشوايو رَه كُوِي كَدِ و دَزُوا كُفْت: ”صَنْدُوقِ عَهْدِ رَه بَالَه كُنِيدِ و هَفْتِ پيشوا هَفْتِ شِيپُورِ شَاخِ قُوجِ رَه گِرْفَتَه پيشِ پيشِ صَنْدُوقِ خُداوند بوره.“ ٧ و دَ لَشْكِرِ كُفْت: ”پيشِ بوريدِ و دَ گِرْدِ شَارِ بَگَرْدِيدِ؛ مَرْدَايِ مُسَلِّحِ پيشِ پيشِ صَنْدُوقِ خُداوند بوره.“

٨ و خَتِيكَه يوشِعِ اَمِي توره رَه دَ قَوْمِ كُفْت، اَمُو هَفْتِ پيشوا كَه هَفْتِ شِيپُورِ شَاخِ قُوجِ رَه دَ حُضُورِ خُداوند مَوْبُردِ حَرَكْتِ كَدِ و شِيپُورا رَه دَ زَدُو شُدْ و صَنْدُوقِ عَهْدِ خُداوند از پُشتِ از وَا مِيَمَد. ٩ مَرْدَايِ مُسَلِّحِ پيشِ پيشِ پيشوايوني كَه شِيپُورا رَه مِيَزَدِ حَرَكْتِ كَدِ و آخِرِ لَشْكِرِ از پُشتِ صَنْدُوقِ رِيِي شُدْ؛ دَ حَالِيكَه اُونَا مَوْرَفْتِ، پيشوايو شِيپُورا رَه زَدَه مَوْرَفْت. ١٠ دَ امزُو غَيْتِ يوشِعِ دَ قَوْمِ اَمْرِ كَدَه كُفْت: ”چِيغِ-و-شُورِ نَكْنِيدِ و آوازِ شُمُو شِنِيدَه نَشْنَه، حَتِي يَگِ توره اَمِ از دَانِ شُمُو بُرِ نَشْنَه تَا رُوْزِي كَه مَا دَزِ شُمُو بُكِيمِ چِيغِ بَزَنِيدِ؛ اوخْتَه چِيغِ بَزَنِيد!“ ١١ پَسِ صَنْدُوقِ خُداوند رَه دَ گِرْدِ شَارِ گَشْتَنَدِ و اُو يَگِ دَوْرِ گَشْتَنَدَه شُدْ؛ و اُونَا پَسِ دَ خِيْمَه گَاهِ اَمَدَه شَاوِ رَه دَ خِيْمَه گَاهِ تِيرِ كَدِ.

۱۲ یوشع صَباح‌گاهِ روزِ دِیگِه شی باله شُد و پیشوایو صندوقِ خُداوند ره گِرِفته باله کد.
 ۱۳ و امو هفت پیشوا که هفت شیپورِ شاخِ قُوج ره پیش پیشِ صندوقِ خُداوند مُویرد
 حرکت کد و شیپورا ره دَ زِدو شُد. مَرَدایِ مُسَلَحِ پیشِ پیشِ ازوا مورفت و آخِرِ لشکر از
 پُشتِ صندوقِ خُداوند میمد؛ دَ حالیکه اونا مورفت، پیشوایو شیپورا زده مورفت. ۱۴ دَ
 روزِ دوّم ام اونا یگ دوره دَ گِرِدِ شار گشت و پس دَ خیمه‌گاه امد. اونا بلده شش روز
 امی کار ره کد.

۱۵ دَ روزِ هفتم دَ غَیتِ روزِ واز شُدو، اونا باله شُد و دَ عَینِ رقم دَ گِرِدِ شار گشت، ولے
 هفت دوره گشت. تنها دَ امزُو روزِ اونا هفت دوره دَ گِرِدِ شار گشت ۱۶ و دَ دُورِ هفتم
 وختیکه پیشوایو شیپورا ره دَ صَدا اُورد، یوشع دَ لشکر گُفت: ”چیغ بزَید! چُون خُداوند
 ای شار ره دَ زِ شمو دده! ۱۷ شار و پگ چیزای که دَ مَنه شی آسته باید دَ خُداوند وَقَف
 شُدِه کاملاً نأبود شنه. تنها راحابِ فاحشه و پگ کسای که قد ازو دَ خانِه شی آسته زنده
 بَمَنه، چُون جاسوسای ره که مو ری کده بودی تاشه کد. ۱۸ هوش شمو بشه که خود ره
 از چیزای که بلده نأبودی وَقَف شُدِه دُور نَگاه کُنید، نَشَنه از چیزای که بلده نأبودی وَقَف
 شُدِه، یعنی امزُو چیزای حرام بگیری و خیمه‌گاهِ اسرائیل ره دَ نأبودی برابر کده دَ بلا
 گِرِفتر کنید. ۱۹ تمامِ طِلا و نُقره و ظرفای برونزی و آینی وَقَفِ خُداوند آسته و باید دَ
 خَزانه خُداوند ایشته شنه.“

۲۰ پس قوم چیغ زد و شیپورا زده شُد. امی که قوم صدای شیپورا ره شنید، اونا دَ آواز
 بلند چیغ زد و دیوالِ شار چپه شُدِه تاه اُفتد؛ و قوم هر کُدم شی مُسْتَقِیم دَ شار دَر امد و
 شار ره گِرِفتر. ۲۱ اونا پگ چیزا و کسای ره که دَ شار بود، از مرد و خاتو، پیر و جوان
 گِرِفته تا گاو و گوسپو و الاغ پگ شی ره دَ دَمِ شمشیر نأبود کد.

۲۲ اوخته یوشع دَ امزُو دُو مرد که بلده جاسوسی امزُو سرزمی رفتد، گُفت: ”دَ خانه امزُو
 خاتونِ فاحشه بورید و امو خاتو ره قد پگ کسای که دَ زُو تعلق دَره بُرو بیرید، امو رقم

که دَزُو قَسَم خورديد. “^{۲۳} پس اَمُو دُو جوانِ جاسوسِ داخلِ رفت و راحاب ره قد آته شى، آبه شى و برارون شى و هرچيزى كه دشت بُرو اُورد، اونا امچنان پگِ نزديكانه‌هاى ازو ره ام بُرو اُورد و د بُرون خيمه‌گاهِ اسرائيل بلده ازوا جاى دد.

^{۲۴} اوخته شار ره قد پگِ چيزاى كه د مَنه شى بُود د آتش سوختند، ليكن طِلا و نُقره ره قد ظرفاى برونزى و آينى د خزانه خانه خداوند ايشت. ^{۲۵} پس يوشع راحابِ فاحشه ره قد خانوارِ آته شى و پگِ كساي كه دَزُو تعلق دشت زنده ايشت، و او تا امروز د مينكلِ اسرائيل زندگى مونه، چُون او خبرچين هاى ره كه يوشع بلده جاسوسى د اريحا ريبى كدد، تاشه كد.

^{۲۶} د امزو غيت يوشع اونا ره قَسَم دده گُفت:

”نالت از حضورِ خداوند د بله كسى قرار بگيره

كه باله شده امى شارِ اريحا ره دوباره آباد كنه؛

د قيمتِ جانِ باچه اولبارى كسى تمام شنه

كه تادو شى ره بيله،

و د قيمتِ جانِ ريزه‌ترين باچه كسى تمام شنه

كه درگه هاى شى ره بسم ايسته كنه.“

^{۲۷} پس خداوند قد يوشع بُود و نامِ ازو د سراسرِ امزو سرزى مشهور شد.

۷ بنی اسرائیل دَ باره چیزای که بلده نابود شدو وَقَف شدد خیانت کد، چُون عَخان باچه گرمی نوسه زیدی کوسه زارح از طایفه یهودا، از چیزای که وَقَف شدد گرفت؛ و آتَشِ قارِ خداوند دَ ضدِ بنی اسرائیل داغ شد.

۲ یوشع نفر ا ره از اریحا دَ شارِ عای که نزدیک بیت آون دَ شَرَقِ بیت ایل آسته ری کد و دزوا گفت: ”بورید و دَ باره امزو سرزمی جاسوسی کنید.“ پس امو نفر ا رفته دَ باره عای جاسوسی کد. ۳ و اونا دَ پیشِ یوشع پس آمده دزو گفت: ”پگ قوم لازم نییه که بوره؛ فقط دو یا سه هزار نفر بوره و عای ره بزنه، چراکه تعدادِ ازوا کم آسته؛ پگ قوم ره زحمت ندی که دَ اونجی بوره.“ ۴ پس تقریباً سه هزار نفر قوم دَ اونجی رفت؛ لیکن اونا از پیشِ مردای عای دوتا کد. ۵ مردای عای تقریباً سی و شش نفر ازوا ره کشت و اونا ره از پیشِ درگه شار تا شباریم دُمال کده دَ سرشیوکی زد. قوم جرأتِ دلِ خو ره از دست دَد و کمِ دل شد.

۶ اوخته یوشع کالای خو ره پاره کد و دَ پیشِ صندوقِ خداوند تا شام روی دَ خاک اُفتد، ام او و ام ریش سفیدای اسرائیل؛ و اونا خاک ره دَ سرهای خو باد کد. ۷ و یوشع گفت: ”آه، ای خداوند-خدا؛ چرا ای قوم ره از دریای اُردن تیر کدی تا مو ره دَ دستِ اموریا تسلیم کنی و تا مو ره نابود کنی؟ کشکه مو قناعت موکدی و دَ امزو طرفِ دریای اُردن مومندی. ۸ یا مولا، آلی که اسرائیل از پیشِ دشمنای خو دوتا کده پشت دور دده، چی بگیم؟ ۹ کنعانیا و پگ باشنده های امزی سرزمی ای ره میشنوه و مو ره محاصره کده نام مو ره از روی زمی گل مونه. اوخته تو بلده نام بزرگ خو چیز کار مونی؟“

۱۰ خداوند دَ یوشع گفت: ”باله شو، چرا تو ای رقم قد روی خو اُفتدی؟ ۱۱ قوم اسرائیل گناه کده؛ اونا از احکامِ عهد مه که دزوا امر کدم سرپیچی کده، اونا از چیزای وَقَف

شده گرفته، اونا دُزی كده، اونا دَغلی كده و امو چیزا ره د مینکل مالای خودون خو ایشه. ^{۱۲} امزی خاطر بنی اسرائیل نمیتنه د برابر دشمنای خو ایسته شنه، بلکه پشت دور دده از پیش دشمنای خو دوتا مونه، چراکه اونا خودون ره محكوم د نابودی كده. اگه چیزای ره كه بلده نابود شدو وقف شده از مینکل خو نابود نكنید، ما دیگه قد شمو نیستم. ^{۱۳} باله شو، قوم ره تقدیس كو و بگی، 'بلده صباح خودون ره تقدیس كنید، چون خداوند، خدای اسرائیل اینی رقم موكیه: "آی اسرائیل، د مینکل شمو چیزای وقف شده آسته؛ شمو نمیتید د پیش روی دشمنای خو ایسته شنید تا غیتیکه چیزای وقف شده ره از مینکل خو دور نكنید." ^{۱۴} پس د وخت صبح شمو د مطابق طایفه های خو پیش ببید. اوخته طایفه ره كه خداوند میگیره د مطابق اولاد بابه های خو پیش بیه و اولاد بابه ره كه خداوند میگیره د مطابق خانوار های خو پیش بیه و خانواری ره كه خداوند میگیره مردای شی یگ یگ پیش بیه. ^{۱۵} و هر کسی كه قد چیز وقف شده گرفتار شنه او باید قد دار-و-نادار خو د آتش سوختنده شنه، چراکه او از عهد خداوند سرپیچی كده و د مینکل اسرائیل یگ كار شرم آور انجام دده.

^{۱۶} پس یوشع صباح گاه باله شد و اسرائیل ره د مطابق طایفه های ازوا پیش آورد و طایفه یهودا گرفته شد. ^{۱۷} یوشع اولاد بابه های یهودا ره پیش آورد و اولاد بابه زارحیا گرفته شد؛ او اولاد بابه زارحیا ره د مطابق خانواری شی پیش آورد و خانوار زیدی گرفته شد. ^{۱۸} وختیکه او مردای خانوار زیدی ره یگ یگ پیش آورد، عخان باچه گرمی نوسه زیدی کوسه زارح گرفته شد.

^{۱۹} اوخته یوشع د عخان گفت: "باچه مه، خداوند، خدای اسرائیل ره ستایش كو و د حضور شی اقرار كو و دز مه بگی كه چیز كار كدی؛ از مه تاشه نكو." ^{۲۰} عخان د جواب یوشع گفت: "واقعاً ما د ضد خداوند، خدای اسرائیل گناه كدیم؛ چیزی ره كه ما كدیم اینی آسته: ^{۲۱} وختی ما د مینکل مالای ولجه یگ چپن نوربند شنعاری ره قد دوصد مئقال نقره و یگ خشت طلا كه وزن شی پنجاه مئقال بود دیدم، طمع كدم و گرفتم.

اونه، امو چيزا د خيمه مه د زمی تاشه آسته و نُقره ام د تى ازوا يه.

^{۲۲} اوخته يوشع قاصدا ره رى کد و اونا دويده د خيمه رفت و ديد که امو چيزا د خيمه ازو تاشه بود و نُقره د تى ازوا. ^{۲۳} اونا امو چيزا ره از خيمه گرفته د پيش يوشع و پگ بنى اسرائيل اورد؛ و اونا امو چيزا ره د حضور خداوند اوار کد. ^{۲۴} اوخته يوشع و تمام بنى اسرائيل که قد ازو قتي بود عخان کوسه زارح ره قد نُقره، چين، خشت طلا، باچه گون شى، دختران شى، گاو هاى شى، الاغاي شى، گوسپندوى شى، خيمه شى و پگ دارايى شى گرفت و اونا ره د دره عخور بُرد. ^{۲۵} و يوشع د عخان گُفت: ”چرا د بله مو مُصِيبت اوردى؟ امروز خداوند د بله خود تو مُصِيبت ميره!“ اوخته پگ اسرائيل عخان و خانوار شى ره سنگسار کد و اونا ره د آتش سوختند؛ اونا د بله ازوا سنگ پورته کد ^{۲۶} و د بله ازوا يگ سنگ قلچه کته جور کد که تا امروز باقى آسته. د امزى رقم خداوند از شدت قار خو تاه ششت. امزى خاطر امو جاى ره تا امروز دره عخور موهيه.

نابودى شار عاى

^۱ اوخته خداوند د يوشع گُفت: ”ترس نخور و وحشت زده نبش. پگ مرداي جنگى ره قد خو بگير و باله شده د عاى بورو. اينه، ما پادشاه عاى ره قد قوم شى، شار شى و سرزمين شى د دست از تو تسليم کديم. ^۲ د حق عاى و پادشاه شى امو کار ره کو که د حق اريحا و پادشاه شى کدى، ليکن ولجه و حيواناي شى ره بلده خودون خو د عنوان غنيمت بگيريد. فکر تو بشه که د پشت شار يگ کمينگاه جور کنى.“

^۳ پس يوشع و پگ مرداي جنگى باله شد که د خلاف عاى بوره. يوشع سى هزار نفر مرداي دلير-و-قوى ره انتخاب کده اونا ره د غيت شاو رى کد ^۴ و دزوا امر کده گُفت: ”شمو د پشت شار کمين بگيريد و از پشت شار غدر دور نرويد و پگ شمو آماده بشيد.“

۵ ما و پگ قوم که قد ازمه آسته د نزدیک شار مییی و غیتیکه اونا رقم دفعه اول د خلاف مو برو آمد، مو از پیش ازوا دوتا مونی. ۶ اوخته اونا از دُمبال مو مییه و تا غیتیکه مو اونا ره از شار دُور نکنی ایسته نموشی، چُون اونا قد خود خُو موگیه، رقم دفعه اول از پیش مو دوتا مونه. د حین که مو از پیش ازوا دوتا مونی، ۷ شمو از کمینگاه باله شده شار ره تصرف کنید، چُون خداوند، خدای شمو او ره د دست از شمو میدیه. ۸ و غیتیکه شار ره گرفتید، او ره د آتش در بدید. شمو باید د مطابق امر خداوند عمل کنید. اینه، ای ره ما دز شمو امر کدم. ۹ پس یوشع اونا ره ری کد و اونا د کمینگاه رفته د مینکل بیتئیل و عای، د طرف غرب عای جای-د-جای شد؛ لیکن یوشع امو شاو ره د مینکل قوم د خیمه گاه تیر کد.

۱۰ یوشع صباح گاه باله شده قوم ره آماده کد و قد ریش سفیدای اسرائیل پیش پیش قوم سون عای ری شد. ۱۱ پگ مردای جنگی که قد ازو بود حرکت کده پیش رفت و د پیش روی شار رسید و د طرف شمال عای خیمه زد که د مینکل ازوا و عای یگ تنگی بود. ۱۲ یوشع تقریباً پنج هزار نفر ره گرفته د مینکل بیتئیل و عای د طرف غرب شار د کمینگاه جای-د-جای کد. ۱۳ پس اونا مردای جنگی ره جای-د-جای کد، دسته اصلی د شمال شار بود و کسای که د کمینگاه بود د غرب شار؛ و یوشع امو شاو ره د منه دره تیر کد.

۱۴ وختی پادشاه عای ای ره دید، او و پگ قوم شی د عجله صباح گاه باله شد و مردای شار د جنگ بنی اسرائیل د جای معین که روی د روی دشت بود، رفت؛ لیکن او نمیدانست که د پشت شار د خلاف ازو یگ دسته د کمین شسته. ۱۵ یوشع و پگ اسرائیل رقمی رفتار کد که از پیش ازوا شکست خورده بشه و طرف بیابو دوتا کد. ۱۶ پس تمام مردای که د شار بود کوی شد تا اونا ره دُمبال کنه؛ و اونا یوشع ره دُمبال کده از شار دُور شد. ۱۷ د عای و بیتئیل هیچ مرد باقی نماند، چراکه اونا پگ شی از پشت بنی اسرائیل رفت؛ اونا درگه های شار ره واز ایله کد و د دُمبال بنی اسرائیل رفت.

۱۸ دَ امزُو غَيْتِ خُداوندِ دَ يوشِعِ كُفْت: "نيزه ره كه دَ دِسْتِ تُو اَسْتِه سُونِ عايِ دِرَازِ كُو، چُونِ شارِ ره دَ دِسْتِ اَز تُو مِيدِيم." پس يوشِعِ نيزه ره كه دَ دِسْتِ شَيِ بُوْدِ سُونِ شارِ عايِ دِرَازِ كَد. ۱۹ امي كه اُو دِسْتِ خُو ره دِرَازِ كَد، كَسايِ كه دَ كَمِينِگاهِ بُوْدِ دَ زُوْدِيِ اَز جايِ خُو باله شُد و دَوِيْدِه دَ شارِ داخِلِ شُد. اونا شارِ ره گِرِفْتِ و اُو ره دَ عَجَلِه دَ اَتَشِ سوختند.

۲۰ وختي مردايِ عايِ پُشتِ سرِ خُو تُوخِ كَد، اونا ديدِ كه دُوْدِ شارِ سُونِ آسمو باله موره و دَزوا راه نَمَدِ كه اي سُو يا اُو سُو دُوتا كنه، چُونِ مردايِ كه سُونِ بِيابو دُوتا موكد پس دُور خورده دَ بَلِه دُمبالِ كُننده ها اَمَد. ۲۱ اَرَمِي، امي كه يوشِعِ و پگِ اِسْرَائِيلِ ديدِ كه نفرایِ كَمِينِگاهِ شارِ ره گِرِفْتِه و دُوْدِ شارِ باله موره، اونا پس دُور خورده مردايِ عايِ ره زَد. ۲۲ و نفرایِ كَمِينِگاهِ ام از شارِ بَر شُدِه دَ بَلِه ازوا اَمَد و اونا دَ مِينِكلِ مردايِ اِسْرَائِيلِ گيرِ مَنَد؛ بَنِيِ اِسْرَائِيلِ يگِ تَعْدادِ شَيِ دَ يگِ طرفِ ازوا و يگِ تَعْدادِ شَيِ دَ دِيگِه طرفِ ازوا بُوْدِ و اونا ره موكُشت، دَ اندازه كه هِيچِ كَسِ ازوا باقِيِ نَمَدِ و دُوتا نَتَنِسْت. ۲۳ مگم پادشاهِ عايِ ره زنده گِرِفْتِ و اُو ره دَ پيشِ يوشِعِ اُورَد.

۲۴ وختي مردايِ اِسْرَائِيلِ از كُشتونِ تمامِ باشنده هايِ عايِ دَ دَشْتِ و بِيابو دَ جايي كه اونا ره دُمبالِ موكد خلاصِ شُد و پگِ ازوا ره از دَمِ شَمشِيرِ تيرِ كَد، اوخته تمامِ مردايِ اِسْرَائِيلِ دُور خورده دَ عايِ رَفْتِ و اُو ره قَدِ دَمِ شَمشِيرِ زَد. ۲۵ تمامِ كَسايِ كه دَ امزُو روزِ كُشته شُدِه اُفْتَد، مَرَدِ و خاتو دوازده هزار نفر بُوْد، پگِ مَرْدُمِ عايِ اَمِيْقَسِ بُوْد. ۲۶ چُونِ يوشِعِ دِسْتِ خُو ره كه نيزه ره قَدِ شَيِ دِرَازِ كَدُْدِ پس كَشِ نَكْدِ تا وختِيكه پگِ باشنده هايِ عايِ ره كامِلًا نَابُودِ كَد. ۲۷ لِيكِنِ چارپايا و وُلْجِه امزُو شارِ ره بَنِيِ اِسْرَائِيلِ بَلَدِه خُو دَ عِنوانِ غَنِيْمَتِ گِرِفْتِ، مُطابِقِ توره خُداوندِ كه دَ يوشِعِ اَمَرِ كَدُْدِ. ۲۸ پس يوشِعِ عايِ ره سوختند و اُو ره بَلَدِه هَميشه يگِ تِيه خَرابِه جور كَد كه تا اِمروزِ باقِيِ اَسْتِه. ۲۹ و پادشاهِ عايِ ره دَ دارِ اوزو كَد كه تا شامِ دَ اُمونجِيِ مَنَد؛ و دَ غَيْتِ اَفْتُو شِشْتُو، يوشِعِ اَمَرِ كَد كه جَسَدِ اَزُو ره از دارِ تاهِ بِيَرِه و دَ پيشِ درِگِه شارِ پورته كنه. اونا اَمُو رَقْمِ كَد و دَ بَلِه

ازو یگ سنگ قَلچِه کټه جور کد که تا امروز باقی آسته.

عهد نو د کوه عیبال

^{۳۰} اوخته یوشع د کوه عیبال بلده خداوند، خدای اسرائیل یگ قربانگاه آباد کد، ^{۳۱} امو رقم که موسی خدمتگار خداوند د بنی اسرائیل امر کدد. او ره امو رقم آباد کد که د کتاب تورات موسی نوشته شده: ”یگ قربانگاه از سنگای تراش نشده آباد کنید که اوزار آینی د بله شی استعمال نشده بشه.“ و اونا د بله ازو قربانی های سوختنی و قربانی های سلامتی د خداوند تقدیم کد. ^{۳۲} و د امونجی یوشع شریعت ره که موسی نوشته کدد د حضور بنی اسرائیل د بله سنگا نوشته کد. ^{۳۳} پگ اسرائیل قد ریش سفید، رهبر و قاضی های ازوا د هر دو طرف صندوق پیش روی لاویای پیشوا که صندوق عهد خداوند ره مؤیرد ایسته شد، ام بیگنه گو و ام اسرائیلی های اصلی، نیم ازوا پیش روی کوه جرزیم ایسته شد و نیم ازوا پیش روی کوه عیبال، امو رقم که موسی خدمتگار خداوند د اول امر کدد تا اونا قوم اسرائیل ره برکت بدیه. ^{۳۴} بعد ازو یوشع تمام تورای شریعت ره خاند، ام برکت ها و ام نالت ها ره، امو رقم که د کتاب تورات نوشته یه. ^{۳۵} تمام احکامی ره که موسی امر کدد، یوشع د حضور پگ جماعت اسرائیل خاند، یگ حرف شی ره ام ایله نکد؛ خاتونو، بچکیچا و بیگنه گونی که د مینکل ازوا زندگی موكد شنید.

حیله و مکر مردم جبعون

^۹ وختی پگ پادشایون ای طرف دریای اردن که د کوهستو، د تپه ها و د تمام بغل های دریای کټه تا روی د روی لبنان زندگی موكد، یعنی پادشایون حیتیا، اموریا، کنعانیا، فرزیا، حویا و یوسیا ای خبر ره شنید، ^۲ اونا یگجای جم شد تا قد یوشع و لشکر اسرائیل جنگ کنه.

^۳ مگم باشنده های جبعون وختی شنید که یوشع د حق اریحا و عای چیز کار کده، ^۴ اونا د حيله-و-مکر رفتار کد و چند نفر ازوا خود ره مثل قاصدا جور کده بوجی های کهنه ره د بله الاغ های خو اندخت و مشک های شراب ره که کهنه و پاره و پینه شد، گرفت، ^۵ و گوشره های کنده و پینه شده ره د پای های خو کد و کالاهای کهنه پوشید؛ تمام نان راه ازوا خشک و پوپنک زده بود. ^۶ اونا پیش یوشع د جلال د خیمه گاه آمد و دزو و مردای اسرائیل گفت: ”مو از یگ سرزمین دور آمدی، پس آلی قد ازمو عهد بسته کنید.“ ^۷ لیکن مردای اسرائیل د حویای جبعونی گفت: ”امکان دره که شمو د نزدیک مو زندگی کنید؛ پس مو چطور میتنی قد شمو عهد بسته کنی؟“ ^۸ اونا د یوشع گفت: ”مو خدمتگاری تو آستی.“ یوشع دزوا گفت: ”شمو کی آستید و از کجا آمدید؟“ ^۹ اونا دز شی گفت: ”مو خدمتگاری تو بخاطر نام خداوند، خدای تو از یگ سرزمین غدر دور آمدی، چون مو آوازه ازو و هر چیزی ره که او د مصر انجام دد، شنیدی ^{۱۰} و ام د باره تمام چیزای که او د حق دو پادشاه اموریا که د او طرف دریای اردن بود کد، یعنی د حق سیحون پادشاه حبشون و عوج پادشاه باشان که د عشتاروت زندگی موكد. ^{۱۱} امزی خاطر ریش سفیدای مو و پگ باشنده های سرزمین مو دز مو گفت: ’نان راه بلده سفر خو بگیرید و د دم راه ازوا رفته دزوا بگید، ’مو خدمتگاری شمو آستی، پس قد ازمو عهد بسته کنید.“ ^{۱۲} اینی نان مو آسته که د روز آمدو گرم-و-داغ از خانه های خو بلده نان راه گرفتی تا پیش از شمو بییی، مگم آلی توخ کنید که خشک و پوپنک زده شده. ^{۱۳} و امی مشکای شراب ره که پُر کدی ام بیخی نو بود و آلی بنگرید که پاره شده؛ و امی کالاهای و گوشره های مو ام بخاطر سفر دور-و-دراز کهنه شده.“ ^{۱۴} اوخته مردای اسرائیل از نان راه ازوا گرفته آزمایش کد و دزی باره از خداوند مشوره نگرفت. ^{۱۵} و یوشع قد ازوا صلح کده عهد بسته کد که اونا ره زنده میله و رهبرای جماعت بلده ازوا قسم خورد.

^{۱۶} لیکن سه روز بعد از عهد بسته کدو قد ازوا، بنی اسرائیل شنید که اونا د نزدیک و د

گردد۔ و۔ بر ازوا زندگی مونه. ^{۱۷} پس بنی اسرائیل حرکت کد و د روز سِوَم د شارای ازوا رسید که شارای ازوا جبعون، کفیره، بیروت و قریت۔ یعاریم بود. ^{۱۸} مگم بنی اسرائیل اونا ره نَزَد، چراکه رهبرای جماعت بلده ازوا د خداوند، خدای اسرائیل قسم خوردد. اوخته پگ جماعت د بله رهبرای نق نق کد، ^{۱۹} لیکن پگ رهبرای د تمام جماعت گفت: ”مو بلده ازوا د خداوند، خدای اسرائیل قسم خوردی، پس آلی نمیتنی که د بله ازوا دست باله کنی. ^{۲۰} د حق ازوا اینی کار ره مونی: مو اونا ره زنده میلی تا بخاطر قسمی که دزوا خوردی، غضب خداوند د بله مو نیه.“ ^{۲۱} و رهبرای دزوا گفت: ”اونا ره زنده بیلید.“ پس اونا بلده پگ جماعت چیو میدهگر و سقو شد، امو رقم که رهبرای دزوا گفتد.

^{۲۲} یوشع اونا ره کوی کد و دزوا گفت: ”چرا مو ره بازی دید و گفتید، مو از شمو غدر دور آستی، د حالیکه د گردد۔ و۔ بر مو زندگی مونید؟ ^{۲۳} پس آلی شمو نالت شدید و از جم شمو همیشه غلاما، چیو میدهگرا و سقو ها بلده خانه خدای مو مقرر موشه.“ ^{۲۴} اونا د جواب یوشع گفت: ”ازی که د خدمتگاری تو بطور واضح خبر رسید که خداوند، خدای تو د خدمتگار خو موسی امر کدد که پگ امزی سرزمی ره دز شمو بدیه و شمو تمام باشنده های امزی سرزمی ره از پیش روی خو نابود کنید، مو از خاطر جان های خو از شمو غدر ترس خوردی و امی کار ره کدی. ^{۲۵} و آلی اینه، مو د دستای تو آستی؛ هر کاری که د نظر تو خوب و درست معلوم موشه د حق مو انجام بدی.“

^{۲۶} پس او د حق ازوا اینی کار ره کد: او اونا ره از دست بنی اسرائیل خلاص کد و اونا جبعونیا ره نکشت. ^{۲۷} مگم یوشع د امزو روز اونا ره بلده جماعت و قربانگاه خداوند د هر جایی که او انتخاب کد، چیو میدهگر و سقو مقرر کد که تا امروز ادامه دره.

آفتو د جای خو ایسته موشه

۱۰ وختیکه ادونی صدق پادشاه اورشلیم شنید که یوشع عای ره گرفته و او ره کاملاً

تَبَاهِ كَدِه و كَارِي رِه كه دَ حَقِ اَرِيحَا و پادشاهِ شِي كُدُد، اُمُو كَار رِه دَ حَقِ عَاي و پادشاهِ شِي اَم كَدِه و باشِنده هَاي جِبَعون قَد اِسْرَائِيلِ صُلْحِ كَدِه و دَ مِينَكَلِ ازوا زِنْدَگِي مُونِه، ^۲ اُو غَدْر تَرَس خُورِد، چِرَاكه جِبَعون يَگِ شَارِ كُتِه و مِثْلِ يَكِي از شَارايِ شَاهانِه بُوْد؛ اُو از عَاي كَدِه كُتِه تَر بُوْد و پَگِ مَرْدايِ شِي اَم دَلير- و- جَنگِي. ^۳ پَس اَدونِي صَدِيقِ پادشاهِ اُورُشَلِيمِ دَ هُوهاَمِ پادشاهِ حَبْرُونِ، پَرَامِ پادشاهِ يَرْمُوْتِ، يَافِيعِ پادشاهِ لَاحِيشِ و دَبيرِ پادشاهِ عِگْلونِ پَيغامِ رِي كَدِه كُفْت: ^۴ ”دَ دِيرِ اَزْمِه بِيِيد و مَرِه كُومَكِ كُنِيْد تا دَ بَلِه جِبَعونِ حَمَلِه كُنِي، چِرَاكه اُو قَد يوشِعِ و بَنِي اِسْرَائِيلِ صُلْحِ كَدِه.“ ^۵ اُوخْتِه اُمُو پَنجِ پادشاهِ اَمُورِيَا، يَعْنِي پادشاهِ اُورُشَلِيمِ، پادشاهِ حَبْرُونِ، پادشاهِ يَرْمُوْتِ، پادشاهِ لَاحِيشِ و پادشاهِ عِگْلونِ قُوَايِ خُو رِه يَگْجَايِ كَدِ و قَد تَمَامِ لَشْكِرِ خُو سَرِبَلِه رَفْتِه رُوِي دَ رُوِي جِبَعونِ خِيْمِه زَدِ و قَد اَزو جَنگِ كَدِ.

^۶ دَ اَمزُو غَيْتِ مَرْدُمِ جِبَعونِ دَ يوشِعِ كه دَ جِلْجَالِ دَ خِيْمِه گَاهِ بُوْد، پَيغامِ رِي كَدِه كُفْت: ”خِدْمَتگَارايِ خُو رِه اَيْلِه نَكُو؛ دَ زُوْدِي پِيَشِ مُو اَمْدِه مُو رِه نِجَاتِ بَدِي و دَزِ مُو كُومَكِ كُو، چُونِ پَگِ پادشايونِ اَمُورِيَا كه دَ كُوهِسْتُو زِنْدَگِي مُونِه، دَ خِلَافِ مُو جَمِ شُدِه.“ ^۷ پَس يوشِعِ از جِلْجَالِ سَرِبَلِه رَفْتِ و تَمَامِ مَرْدايِ جَنگِي كه دَ مِينَكَلِ ازوا پَگِ مَرْدايِ دَليرِ اَم بُوْد، قَد اَزو قَتِي رَفْتِ. ^۸ و خُداوندِ دَ يوشِعِ كُفْت: ”ازوا تَرَسِ نَخُورِ، چُونِ ما اُونَا رِه دَ دِسْتِ اَزتُو تَسْلِيمِ كَدِيم؛ هِيچِ كُدمِ ازوا دَ بَرابَرِ تُو اَيْسْتِه شُدِه نَمِيْتَنِه.“ ^۹ پَس يوشِعِ از جِلْجَالِ تَمَامِ شَاوِ رَاهِ رَفْتِ و بِيِ خَبَرِ دَ بَلِه ازوا حَمَلِه كَدِ. ^{۱۰} و خُداوندِ اُونَا رِه دَ پِيَشِ اِسْرَائِيلِ دَ سَرْدَرگُمِي اَنْدَخْتِ و اِسْرَائِيلِيَا اُونَا رِه دَ جِبَعونِ قَد كُشْتارِ غَدْرِ كُتِه كُشْت؛ و اُونَا رِه دَ رَاهِ گَرْدَنِه بِيْت- حُورُونِ دُمبالِ كَدِه تا عَزِيقَه و مَقِيدِه كُشْتارِ كَدِ. ^{۱۱} دَ غَيْتِيكِه اُونَا از پِيَشِ اِسْرَائِيلِ دُوتا مُوكَدِ و دَ سَرشِيوَكِي بِيْت- حُورُونِ بُوْد، خُداوندِ تا عَزِيقَه از اَسْمُو دَ بَلِه ازوا زَالِه هَاي كُتِه بَارَنْدِ و اُونَا مُرْدِ. تَعْدَادِ كَسَايِ كه دَ وَسِيْلِه زَالِه مُرْدِ، از تَعْدَادِ كَسَايِ كه دَ وَسِيْلِه شَمشِيرِ بَنِي اِسْرَائِيلِ كُشْتِه شُدِ كَلُوتَرِ بُوْد.

^{۱۲} دَ اَمزُو رُوزِ كه خُداوندِ اَمُورِيَا رِه دَ بَنِي اِسْرَائِيلِ تَسْلِيمِ كَدِ، يوشِعِ قَد خُداوندِ دَ حُضُورِ

بَنی إِسْرَائِیلِ گپ زده گُفت:

”أَيَّ آفَتَو دَ بِلَه جِبْعُون ايسْتَه شُو،

و أَي مَاهَتَو دَ بِلَه دَرَه اِيلُون.“

^{۱۳} پس آفتو ايسته شد

و ماهتو از حرکت مند

تا قوم از دشمنای خو انتقام گرفت.

آیا امی د کتابِ یاشر نوشته نییه که آفتو د مینکل آسمو ایسته شد و دمزو روز عجله نکد که بشینه؟ ^{۱۴} رقم امزو روز آلی پیش ازو و بعد ازو رُخ ندده که خداوند د آوازِ انسان گوش بديه، چون خداوند بلده اسرائیل جنگ موكد.

^{۱۵} بعد ازو یوشع قد پگ لشکرِ اسرائیل پس د جلجال د خیمه‌گاه آمد.

كُشتون پَنج پادشاه

^{۱۶} د امزو غیت امو پنج پادشاهِ اموریا دوتا کده خودون ره د مقیده د یگ غار تاشه کد؛
^{۱۷} و د یوشع خبر دده شد که: ”امو پنج پادشاه پیدا شده و اونا د مقیده د یگ غار تاشه آسته.“ ^{۱۸} یوشع گُفت: ”سنگای کته ره د دانِ غار لول بید و نفرا ره مقرر کنید که د بِلَه ازوا پیره کنه؛ ^{۱۹} لیکن خودون شمو د اونجی نشنید، بلکه دشمنای خو ره دُمبال کنید و از پُشت د بِلَه ازوا حمله کنید. اونا ره نیلید که د شارای خو داخل شنه، چون خداوند، خدای شمو اونا ره د دستِ از شمو تسلیم کده.“ ^{۲۰} وختیکه یوشع و بنی اسرائیل از کُشتونِ ازوا قد کُشتارِ غدر کته خلاص شد و اونا از بین رفت، باقی‌مانده های ازوا که

زنده مَندُد دَ شارای دیوالدار داخل شد. ^{۲۱} اوخته پگ قوم صحیح-و-سلامت د پیش یوشع د خیمه‌گاه د مقیده پس آمد و هیچ کس جرأت نکد که د خلاف بنی اسرائیل زیون خوره شور بدیه.

^{۲۲} بعد ازو یوشع گفت: ”دان غار ره واز کنید و امو پنج پادشاه ره از غار بر کده پیش ازمه بیرید.“ ^{۲۳} پس اونا امو رقم کد و امو پنج پادشاه، یعنی پادشاه اورشلیم، پادشاه حبرون، پادشاه یرموت، پادشاه لاییش و پادشاه عگلون ره از غار بر کده د پیش ازو آورد. ^{۲۴} وختی پادشایو ره بر کده پیش یوشع آورد، یوشع پگ مردای اسرائیل ره کوی کد و د قومندانای مردای جنگی که قد ازو رفتد، گفت: ”پیش بیید و پای های خوره د بله گردونای امزی پادشایو بیاید.“ پس اونا پیش آمد و پای های خوره د بله گردونای ازوا ایش. ^{۲۵} و یوشع دزوا گفت: ”ترس نخورید و وحشت زده نبشید، بلکه قوی و دلیر بشید، چون خداوند قد پگ دشمنای شمو که قد ازوا جنگ مونیید، امی کار ره مونه.“ ^{۲۶} بعد ازو یوشع اونا ره زده کشت و د پنج درخت اوزو کد که جسدای ازوا تا شام د درختا اوزو مند. ^{۲۷} د غیت آفتو شستو یوشع امر کد که جسدای ازوا ره از درختا تاه کنه؛ اونا امو رقم کد و اونا ره د امزو غار پورته کد که د اونجی تاشه شدد و سنگای کته ره د دان غار لول دد که تا امروز باقی آسته.

^{۲۸} د امزو روز یوشع مقیده ره گرفت و شار و پادشاه شی ره قد دم شمشیر زد. او پگ نفرای ره که د منه شی بود کاملاً نابود کد و هیچ کس ره باقی نه‌ایش. او د حق پادشاه مقیده امو کار ره کد که د حق پادشاه اریحا کدد.

تصرف کدون دیگه شارای اموریا

^{۲۹} اوخته یوشع قد پگ اسرائیل از مقیده حرکت کده د لبه رفت و قد لبه جنگ کد. ^{۳۰} خداوند لبه ره ام قد پادشاه شی د دست اسرائیل تسلیم کد و یوشع شار و تمام

کسای ره که د مَنه شی بُود قد دَمِ شمشیر زَد و هیچ کس ره باقی نه‌ایشت. اُو دَ حقِ پادشاهِ شی اُمُو کار ره کد که دَ حقِ پادشاهِ اَریحا کدُ.

^{۳۱} بعد ازو یوشع قد پگِ اسرائیل از لِبَنه حرکت کده دَ لاخیش رفت و رُوی دَ رُوی شی خیمه زده قد شی جنگ کد. ^{۳۲} خُداوند لاخیش ره دَ دِسْتِ اسرائیل تسلیم کد و یوشع اُو ره دَ روزِ دوّم تَصَرُف کد و شار و پگِ کسای ره که دَ مَنه شی بُود قد دَمِ شمشیر زَد، اُمُو رقم که دَ حقِ لِبَنه کدُ. ^{۳۳} دَمَزُو غِیت هورام پادشاهِ جازر دَ کومکِ لاخیش اَمَدُ، مگم یوشع اُو و قَوْمِ شی ره ام زَد، دَ اندازه که یگ نفرِ ازوا ره باقی نه‌ایشت.

^{۳۴} از لاخیش یوشع قد پگِ اسرائیل حرکت کده دَ عِگْلون رفت و رُوی دَ رُوی شی خیمه زده قد ازو جنگ کد ^{۳۵} و دَ اَمَزُو روز اُو ره گِرِفْت. اونا شار ره قد دَمِ شمشیر زَد و پگِ کسای ره که دَ مَنه شی بُود دَ اَمَزُو روز کاملاً نابود کد، اُمُو رقم که دَ حقِ لاخیش کدُ.

^{۳۶} بعد ازو یوشع قد پگِ اسرائیل از عِگْلون سربله دَ حِبرون رفت و قد ازو جنگ کده ^{۳۷} اُو ره گِرِفْت و اُو ره قد پادشاهِ شی، شارای شی و پگِ کسای که دَ مَنه ازو بُود قد دَمِ شمشیر زَد؛ اُو هیچ کس ره باقی نه‌ایشت، اُمُو رقم که دَ حقِ عِگْلون کد و اُو ره قد پگِ کسای که دَ مَنه ازو بُود، کاملاً نابود کد.

^{۳۸} بعد ازو یوشع قد پگِ اسرائیل پس دَور خورده دَ دَبیر اَمَد و قد ازو جنگ کد ^{۳۹} و اُو ره قد پادشاه و پگِ شارای شی گِرِفْت. اُو اونا ره قد دَمِ شمشیر زَد و تمامِ کسای ره که دَ مَنه ازو بُود کاملاً نابود کد و هیچ کس ره باقی نه‌ایشت. اُمُو کار ره که دَ حقِ حِبرون و دَ حقِ لِبَنه و پادشاهِ شی کدُ، اُمُو کار ره دَ حقِ دَبیر و پادشاهِ شی کد.

^{۴۰} پس یوشع تمامِ اَمَزُو سرزمی، یعنی کوهستو، جنُوب، تپه ها، دامنه ها و پادشایونِ ازوا ره شِکست دَد. اُو هیچ کس ره باقی نه‌ایشت و پگِ زنده‌جانا ره کاملاً نابود کد، اُمُو رقم که خُداوند، خُدایِ اسرائیل اَمَر کدُ. ^{۴۱} یوشع اونا ره از قادشِ بَرْنِیع تا غَزَه و دَ تمامِ

سرزمینِ جوشن تا جبعون شکست دد. ^{۴۲} یوشع پگ امزو پادشایو و سرزمین ازوا ره د یگ زمان تصرف کد، چراکه خداوند، خدای اسرائیل بلده اسرائیل جنگ کد. ^{۴۳} بعد ازو یوشع قد پگ اسرائیل پس د جلال د خیمه گاه آمد.

شکست پادشایون شمال

۱۱ وختی یابین پادشاهِ حاصور ای چیزا ره شنید، او د یوباب پادشاهِ مادون و د پادشاهِ شمرون و د پادشاهِ آخشاف پیغام ری کد، ^۲ امچنان د پادشایونی که د کوهستون شمالی، د دشت د جنوب کنروت، د تپه ها و د نافوت-دور د غرب بود ^۳ و د کنعانیا د شرق و غرب، د اموریا، د حتیا، د فرزیا، د یبوسیا د کوهستو و د حویای تی حرمون د سرزمینِ مصفه. ^۴ اوخته اونا قد پگ لشکرای خو که نفرای کلو بود و تعداد ازوا رقم ریگ دریا بود، قد اسپ ها و گاډی های کلو بر شده آمد. ^۵ پگ امزی پادشایو لشکرای خو ره یگجای کد و آمده د نزدیک آوهای میروم خیمه زد تا قد اسرائیل جنگ کنه.

^۶ اوخته خداوند د یوشع گفت: ”ازوا ترس نخور، چون صباح د امزی غیت پگ ازوا ره کشته-شده د اسرائیل تسلیم موم. شمو باید سنگیر پای اسپ های ازوا ره مونٹی کنید و گاډی های جنگی ازوا ره د آتش در بدید.“

^۷ پس یوشع قد پگ مردای جنگی د خلاف ازوا د نزدیک آوهای میروم آمد و د بله ازوا هجوم آورد؛ ^۸ و خداوند اونا ره د دست اسرائیل تسلیم کد، د دست کسای که اونا ره زد و تا صیدون بزرگ و مسرفوت مایم و تا شرق دره مصفه د مبال کد. بنی اسرائیل اونا ره تا وختی زد که هیچ کدم ازوا باقی نمنند. ^۹ و یوشع د حق ازوا مو کار ره کد که خداوند دزو امر کد: او سنگیر پای اسپ های ازوا ره مونٹی کد و گاډی های جنگی ازوا ره د آتش در دد.

^{۱۰} اوخته یوشع پس دور خورد و حاصور ره گرفته پادشاه شی ره قد دم شمشیر زد، چون حاصور د امزو غیت سر پگ امزو مملکت ها بود. ^{۱۱} و اونا پگ کسای ره که د منه شار بود قد دم شمشیر زده کاملاً نابود کد و هیچ زنده جان باقی نماند؛ و یوشع حاصور ره د آتش در دد.

^{۱۲} یوشع پگ شارای امزو پادشایو ره قد تمام پادشایون ازوا گرفت و اونا ره قد دم شمشیر زده کاملاً نابود کد، امو رقم که موسی خدمتگار خداوند امر کدد. ^{۱۳} مگم اسرائیل شارای ره که د تپه ها قرار دشت در ندد، بغیر از حاصور که یوشع او ره سوختند. ^{۱۴} بنی اسرائیل پگ و لجه امزو شارا ره قد چارپایای ازوا بلده خو د عنوان غنیمت گرفت، لیکن تمام نفرای ازوا ره قد دم شمشیر زده کاملاً نابود کد و هیچ زنده جان ره باقی نه ایشست. ^{۱۵} امو رقم که خداوند د خدمتگار خو موسی امر کدد، امو رقم موسی د یوشع امر کد و یوشع امو کار ره انجام دد؛ او از پگ چیزای که خداوند د موسی امر کدد، هیچ چیز شی ره ناانجام دده نه ایشست.

^{۱۶} پس یوشع تمام امزو سرزمی ره تصرف کد: کوهستو، تمام جنوب، پگ سرزمین جوشن، تپه های غربی، دشت، کوهستون اسرائیل و تپه های شی ^{۱۷} و از کوه حالق که سون سعیر باله موره تا بعل جاد که د دره لبنان تیلون کوه حرمون آسته. او تمام پادشایون ازوا ره گرفت و اونا ره زده کشت. ^{۱۸} یوشع روزای کلو قد امزی پادشایو جنگ کد. ^{۱۹} هیچ کدم امزو شارا قد بنی اسرائیل صلح نکد، بغیر از حویای که باشنده های جبعون بود؛ پگ ازوا د جنگ گرفته شد؛ ^{۲۰} چون ای کار خداوند بود، چراکه او دل های ازوا ره سخت کد تا اونا د خلاف اسرائیل د جنگ ببیه و بنی اسرائیل اونا ره کاملاً نابود کنه و د بله ازوا رحم نشنه، بلکه اونا از بین برده شنه، امو رقم که خداوند د موسی امر کدد.

^{۲۱} د امزو غیت یوشع آمده عناقیا ره از کوهستون حبرون، دبیر، و عناب و از پگ

کوهستون يهودا و تمام کوهستون اسرائيل از بين برد. يوشع اونا ره قد شارای ازوا کاملاً نابود کد. ^{۲۲} از عناقيا هيچ کس د سرزمين بني اسرائيل باقي نمند، مگم د غزه، جت و اشدود يگون ازوا باقي مند. ^{۲۳} پس يوشع پگ امزو سرزمی ره د مطابق چیزی که خداوند د موسی گفتد، گرفت؛ و يوشع او ره د مطابق تقسیمات طایفه های ازوا د عنوان ملکیت بلده ازوا دد. و سرزمی از جنگ آرام شد.

پادشایونی که از موسی شکست خورد

۱۲ اینمیا پادشایون امزو سرزمی آسته که بني اسرائيل زد و سرزمين ازوا ره د طرف شرق دریای اردن از دره ارنون تا کوه حرمون قد پگ عربه شرقی تصرف کد:

^۲ سیحون پادشاه اموریا که د حشبون زندگی موکد. حکمرانی ازو از عروعر که د بغل دره ارنون آسته و تا مینکل دره و نیم جلعاد و تا دره یبوق که سرحد عمونیا آسته، ادامه دشت. ^۳ او امچنان د بله دشت شرق دریاچه اردن تا دریای کنروت و سون بیت-یشیموت تا دریای مرده، یعنی دریای که د دشت آسته، و طرف جنوب تا تینه حصه دامون پیسگه حکمرانی موکد.

^۴ و عوج پادشاه باشان که یکی از باقی منده های رفائیا بود و د عشتاروت و ادرعی زندگی موکد؛ ^۵ او د بله کوه حرمون، سلخه و پگ باشان تا سرزمين جشوریا و معکیا و نیم جلعاد و تا سرحد سیحون پادشاه حشبون حکمرانی موکد. ^۶ موسی خدمتگار خداوند و بني اسرائيل اونا ره زد؛ و موسی خدمتگار خداوند سرزمين ازوا ره د رثوینیا، جادیا و نیم طایفه منسی د عنوان ملکیت دد.

پادشایونی که از يوشع شکست خورد

۷ یوشع و بنی اسرائیل پادشایون سرزمین طرف غرب دریای اردن ره زد، که از بعل جاد د دره لبنان تا کوه حالق که سون سعیر باله مور، جای بود و باش ازوا بود. و یوشع سرزمین ازوا ره د طایفه های اسرائیل د مطابق تقسیمات ازوا د عنوان ملکیت دد. ^۸ امو سرزمی شامل کوهستو، تپه ها، دشت، دامنه ها، بیابو، جنوب و سرزمین حتیا، آموریا، کنعانیا، فرزیا، حویا و یوسیا موشد. نام های امزو پادشایو اینیا بود:

۹ پادشاه اریحا، یگ؛

پادشاه عای که د پالوی بیتئیل آسته، یگ؛

۱۰ پادشاه اورشلیم، یگ؛

پادشاه حبرون، یگ؛

۱۱ پادشاه یرموت، یگ؛

پادشاه لاییش، یگ؛

۱۲ پادشاه عگلون، یگ؛

پادشاه جازر، یگ؛

۱۳ پادشاه دبیر، یگ؛

پادشاه جادر، یگ؛

۱۴ پادشاه حرما، یگ؛

پادشاه عراد، یگ؛

۱۵ پادشاه لینه، یگ؛

پادشاه عدلام، یگ؛

۱۶ پادشاه مقیده، یگ؛

پادشاه بیتئیل، یگ؛

۱۷ پادشاه تپوح، یگ؛

پادشاه حفر، یگ؛

- ۱۸ پادشاهِ أفيق، يگ؛
 پادشاهِ لشارون، يگ؛
 ۱۹ پادشاهِ مادون، يگ؛
 پادشاهِ حاصور، يگ؛
 ۲۰ پادشاهِ شمرون، يگ؛
 پادشاهِ أخشاف، يگ؛
 ۲۱ پادشاهِ تعناخ، يگ؛
 پادشاهِ مگيدو يگ
 ۲۲ پادشاهِ قادش، يگ؛
 پادشاهِ يُقنعام دَ كَرَمِل، يگ؛
 ۲۳ پادشاهِ دور دَ نَافَت دور، يگ؛
 پادشاهِ گوئيم دَ جليليه، يگ؛
 ۲۴ پادشاهِ ترصه، يگ؛

جمله سی و یگ پادشاه.

جای های که هنوز تصرف نشده

۱۲ وختی یوشع پیر و سالخورده شد، خُداوند دَرُو کُفت: ”تُو پیر و سالخورده شدی و هنوز زمینِ کَلو باقی مَندِه که باید تَصَرُف شُنِه؛^۲ زمینِ که باقی مَندِه اینی آستِه: پگِ سرزمینِ فَلَسطینیا و جِشُوریا^۳ از شِیحور که دَ شرقِ مِصر آستِه تا سرحدِ عِقرون طرفِ شمال که از جُمْلِه سرزمینِ کِنعانیا حساب موشه؛ یعنی سرزمینِ پَنج حُکمرانِ فَلَسطینیا که دَ بَلِه غَزِه، اَشُدود، اَشقِلون، جَت، عِقرون و عَوّه حُکمرانی مونه؛^۴ دَ جَنُوب تمامِ سرزمینِ کِنعانیا و مِيعاره که دَ صِیدونیا تَعْلُق دَرِه تا اَفیق و تا سرحدِ اَموریا؛^۵ سرزمینِ

جَبَلِیا و پَگِ لِبْنانِ سُونِ شَرَقِ، از بَعْلِ جادِ که دَ دامونِ کوهِ حِرْمونِ آسته تا لِبوحَماتِ؛
 ۶ پَگِ باشِنده های کوهِستو از لِبْنانِ تا مِسْرِفوتِ مايمِ یعنی پَگِ صَيِدونیا. ما خود مه اونا
 ره از پيشِ رُوی بَنی إِسرائیلِ هِي مُونِم؛ تُو تنها اُمُو سرزَمی ره دَ وَسِيْلَه پِشکِ دَ عِنوانِ
 مُلکِيَتِ بَلَدِه بَنی إِسرائیلِ تَقْسِيمِ کُو، اُمُو رَقمِ که دَز تُو اَمْرِ کَدِيمِ. ۷ پَس آلی اُمُو سرزَمی ره
 بَلَدِه نُه طايِفَه و نِيَمِ طايِفَه مَنَسِي دَ عِنوانِ مُلکِيَتِ تَقْسِيمِ کُو.“

تَقْسِيمِ سِرزَمِيَنِ شَرَقِ دِرِيايِ اُردُنِ

۸ رَثوَبِيَنيا و جاديا قَدِ دِيگَه نِيَمِ طايِفَه مَنَسِي، مُلکِ خُو ره که مُوسِي دَ اُو طَرَفِ دِرِيايِ
 اُردُنِ سُونِ شَرَقِ دَزوا دَدُد، گِرِفَتِ، اُمُو رَقمِ که مُوسِي خِدْمَتِگارِ خُداوندِ دَزوا تَقْسِيمِ کَدُد.
 ۹ اُو عَرَوَعيرِ ره که دَ بَعْلِ دَرِه اَرنونِ آسته و شاريِ ره که دَ مَنِه دَرِه قَرارِ دَرِه و پَگِ
 دَشْتِ مِيدِباِ ره تا دِيبونِ، ۱۰ و پَگِ شارايِ سِيحونِ پادشاهِ اَمورِياِ ره که دَ حِشِبونِ تا
 سِرحدِ عَمونِياِ حُکمرانِي مُوکدِ، ۱۱ و جِلعادِ و سِرزَمِيَنِ جِشُورِياِ، مَعكياِ، پَگِ کوهِ حِرْمونِ
 و تَمامِ باشانِ ره تا سَلخَه، ۱۲ و تَمامِ سِرزَمِيَنِ عوجِ پادشاهِ باشانِ ره که دَ عَشْتاروتِ و
 اِدْرَعِي حُکمرانِي مُوکدِ، دَزوا دَد؛ عوجِ از جَمِ باقِي مَنده های رِفائِيا بُوَد. اَمِيا ره مُوسِي
 شِکسْتِ دَدِه اَمزُو سرزَمی هِي کَد. ۱۳ مَگَمِ بَنی إِسرائیلِ جِشُورِياِ و مَعكياِ ره هِي نَکد؛ پَس
 مَرْدُمِ جِشُورِ و مَعكَه تا اِمروزِ دَ مِینکلِ إِسرائیلِ زِندگِي مُونِه.

۱۴ لِيکِن دَ طايِفَه لَويِ مُوسِي هِيچِ مُلکِ نَدَد، چَراکَه هَدِيه های خاصِ خُداوندِ، خُدايِ
 إِسرائیلِ تَقْسِيمِ ازوا آسته، اُمُو رَقمِ که خُداوندِ دَزوا کُفَتِ.

سِرزَمِيَنِ طايِفَه رَثوَبِيَنِ

۱۵ مُوسِي دَ طايِفَه اَوْلادِه رَثوَبِيَنِ دَ مُطابِقِ اَوْلادِ بابِه های ازوا زَمِي دَد. ۱۶ مُلکِ ازوا از
 عَرَوَعيرِ که دَ بَعْلِ دَرِه اَرنونِ آسته شُرُوعِ مَوْشُدِ تا شاريِ که دَ مَنِه دَرِه آسته تا اَواريِ

پالوی میدبا، ^{۱۷} حشبون و پگ شارای گرد-و-بر شی که د آواری آسته، یعنی دیبون، باموت بعل، بیت بعل معون، ^{۱۸} یهسه، قدیموت، میفاعت، ^{۱۹} قریتایم، سیمه، صیرت-شحر که د بله تپه درّه آسته، ^{۲۰} بیت فغور، پیدمون پیسگه و بیت یشیموت ادامه دشت، ^{۲۱} یعنی پگ شارای آواری و تمام مملکت سیحون پادشاه آموریا که د حشبون حکمرانی موكد، دزوا تعلق میگرفت. موسی سیحون و رهبرای مدیان، یعنی اوی، راقم، صور، حور و ربع ره که میر های سیحون بود و د امزو سرزمی زندگی موكد، شکست دد. ^{۲۲} بنی اسرائیل بلعام باچه بعور ره که پالگری موكد ام قد شمشیر کشت؛ آرے، او ام د جم کشته شده ها بود. ^{۲۳} سرحد اولاده رئوبین دریای اردن و بغلای شی بود. ای ملک اولاده رئوبین د مطابق اولاد بابیه های ازوا بود قد شارا و آغیلای شی.

سرزمین طایفه جاد

^{۲۴} موسی د طایفه جاد، یعنی د اولاده جاد د مطابق اولاد بابیه های ازوا زمی دد. ^{۲۵} و ملک ازوا یعزیر و تمام شارای جلعاد و نیم سرزمین عمونیا بود و تا عروعر که روی د روی ربه آسته ادامه دشت؛ ^{۲۶} امچنان از حشبون تا رامت-مصفه و بطونیم؛ و از محناایم تا سرحد دبیر ^{۲۷} و د منه درّه بیت هارام، بیت نمره، سکوت و صافون و باقی مملکت سیحون پادشاه حشبون و دریاچه اردن و بغلای شی تا آخر دریای کنرت او طرف دریای اردن سون شرق. ^{۲۸} اینمی ملک اولاده جاد د مطابق اولاد بابیه های ازوا بود قد شارا و آغیلای شی.

سرزمین نیم طایفه منسی

^{۲۹} موسی د نیم طایفه منسی ام زمی دد که د نیم طایفه منسی د مطابق اولاد بابیه های ازوا تعلق گرفت. ^{۳۰} ملک ازوا از محناایم شروع موشد و پگ باشان، یعنی تمام مملکت عوج پادشاه باشان و تمام آغیلای یائیر که د باشان بود، جمله شصت شار ^{۳۱} و نیم جلعاد و

عَشْتاروت و اِدْرَعَى كِه شَارَى مَمْلَكْتِ عَوْجِ دَ بَاشَان بُوْد دَزْوَا تَعْلُقِ مِيْگِرِفْت؛ اَمِيَا دَ
اَوْلَادِه مَآخِرِ بَآچِه مَنَسَى يَعْنَى دَ نِيْمِ اَوْلَادِه مَآخِرِ دَ مُطَابِقِ اَوْلَادِ بَابِه هَاى اَزْوَا تَحْوِيلِ دَدِه
شُد.

^{۳۲} اَيْنِمَا زَمِيْنَى بُوْد كِه مُوسَى دَ دَشْتِ هَاى مَوَّابِ دَ اَوْ طَرْفِ دَرِيَاى اَرْدُنِ دَ شَرْقِ اَرِيْحَا دَ
عِنْوَانِ مُلْكِيْتِ تَقْسِيْمِ كَد. ^{۳۳} مَگَم دَ طَايِفِه لَآوَى مُوسَى هِيْچِ مُلْكِ - و - زَمَى نَدَد، چِرَاكِه حَقِ
خُدَاوَنْد، خُدَاى اِسْرَائِيْلِ تَقْسِيْمِ اَزْوَا اَسْتِه، اَمُو رَقْمِ كِه دَزْوَا كُفْت.

تَقْسِيْمِ زَمِيْنَاى غَرْبِ دَرِيَاى اَرْدُنِ

۱۴ ^۱ اَيْنِيَا مُلْكِ هَاى اَسْتِه كِه بَنَى اِسْرَائِيْلِ دَ سِرْزَمِيْنِ كِنْعَانَ دَ دِسْتِ اَوْرَد، مُلْكِ هَاى
كِه اِلْعَازَارِ پِيْشَوَا، يَوْشِعِ بَآچِه نُونِ و كَثَّةِ كَلُونَاى طَايِفِه هَاى بَنَى اِسْرَائِيْلِ بَلَدِه اَزْوَا تَقْسِيْمِ
كَد. ^۲ مُلْكِ اَزْوَا دَ وَسِيْلِه پِشَكِ بَلَدِه اَمْزُو نُه طَايِفِه و نِيْمِ طَايِفِه تَعْيِيْنِ شُد، اَمُو رَقْمِ كِه
خُدَاوَنْد دَ وَسِيْلِه مُوسَى اَمْرِ كَدُد. ^۳ چُونِ مُوسَى مُلْكِ دُو طَايِفِه و نِيْمِ طَايِفِه رِه دَ شَرْقِ
دَرِيَاى اَرْدُنِ دَدِه بُوْد، لِيَكِنْ دَ مِيْنَكَلِ بَنَى اِسْرَائِيْلِ دَ لَآوِيَا هِيْچِ مُلْكِ نَدَد. ^۴ بَآچِه هَاى
يَوْسُفِ مَنَسَى و اِفْرَايِمِ دُو طَايِفِه حِسَابِ شُد تَا دَوَازْدِه پُورِه شَنُه. پَسِ دَ لَآوِيَا هِيْچِ تَقْسِيْمِ
دَدِه نَشُد، لِيَكِنْ شَارِ هَا بَلَدِه زَنْدِگَى كَدُو و عِلْفَجَرِ هَا بَلَدِه گَلِه و رَمِه اَزْوَا دَدِه شُد. ^۵ اَمُو
رَقْمِ كِه خُدَاوَنْد دَ مُوسَى اَمْرِ كَدُد، بَنَى اِسْرَائِيْلِ اَمُو رَقْمِ عَمَلِ كَدِه زَمَى رِه تَقْسِيْمِ كَد.

تَقْسِيْمِ كَالِيْبِ

^۶ اَوْخْتِه اَوْلَادِه يَهُودَا دَ جَلْجَالِ پِيْشِ يَوْشِعِ اَمَدِ و كَالِيْبِ بَآچِه يَفْنَه قَنِيزَى دَزْوَا كُفْت:
”چِيْزَى رِه كِه خُدَاوَنْد دَ بَارِه اَزْمِه و اَزْتُو دَ قَادِشِ بَرْنِيْعِ دَ مُوسَى مَرْدِ خُدَا كُفْت دَ يَادِ تُو
مَنْدِه؟ ^۷ مَا چِلِ سَالِه بُوْدُم كِه مُوسَى خِدْمَتْگَارِ خُدَاوَنْد مَرِه اَز قَادِشِ بَرْنِيْعِ بَلَدِه جَاسُوسَى
اَمْزَى سِرْزَمَى رِيى كَد؛ و مَا بَلَدِه اَزُو خَبِرِ رَاسْتِ اَوْرَدُم. ^۸ مَگَم بَرَارُونِ اِسْرَائِيْلِي مِه كِه قَد

ازمه رفتد دِلِ قَوْمِ ره بے جُرأت کد؛ ولے ما از خُداوند، خُدای خُو قد تمام دِلِ پِیروی کدُم. ^۹ و دَ امزُو روز مُوسی قَسَم خورده گُفت: 'دَ امزُو سرزمی که پای تُو ایشته شُد، اُو بَلدِه ازتُو و اولادای تُو مُلکِ اَبَدی مُوشه، چراکه تُو از خُداوند، خُدای مه قد تمام دِلِ پِیروی کدی.'

^{۱۰} و آلی بِنگرید، خُداوند اُمُو رقم که گُفتد، مَره دَ امزی چِل و پَنج سال زِنده نِگاه کده، یعنی از وختیکه خُداوند ای توره ره دَ مُوسی گُفت و از غِیتیکه قَوْمِ اِسرائیل دَ بیابو دَ سَفَر بُود؛ و آلی، اینه ما اِمروز هشتاد و پَنج ساله اَسْتُم. ^{۱۱} اِمروز هنوز ما قَوی اَسْتُم مِثِلِ امزُو روز که مُوسی مَره دَ جاسُوسی رَبی کد؛ قُوت مه اُمُو رقم که دَ اُو وخت بُود، آلی ام قُوت مه اُمُو رقم اَسْتِه، چی بَلدِه جنگ کدو و چی بَلدِه رفتو و اَمَدو. ^{۱۲} پس آلی امی کوهستو ره که خُداوند دَ امزُو روز دَ باره شی گُفت، دَز مه بدی؛ چُون تُو دَ امزُو روز شِنیدی که عَناقیا دَ اُونجی بُود، دَ شارای کُته و دیوالدار؛ اگه خُداوند قد مه بَشه، ما اُونا ره هی مُونم، اُمُو رقم که خُداوند گُفت.

^{۱۳} پس یوشع کالیب باچه یُفنه ره بَرکت دَد و حِبرون ره دَ عِنوانِ مُلکیت دَزُو بخشید. ^{۱۴} امزی خاطر حِبرون تا اِمروز مُلکیتِ کالیب باچه یُفنه قَنِیزی اَسْتِه، چراکه اُو از خُداوند، خُدای اِسرائیل قد تمام دِلِ پِیروی کد. ^{۱۵} نامِ پِیشنه حِبرون قَریت- اَرَبَع بُود؛ و اَرَبَع دَ مینکلِ عَناقیا بُزرگترین مَرَد بُود. بعد ازو زمی از جنگ آرام شُد.

تقسیمِ اولاده یهودا

۱۵ ^۱ پِشکِ طایفه اولاده یهودا دَ مُطابقِ اولادِ بابِه های ازوا دَ طرفِ جَنُوبِ تا سرحِدِ اِدوم، دَ بیابونِ صِین تا اَخِرین نُقَطِه جَنُوبی بُر شُد. ^۲ سرحِدِ جَنُوبی ازوا از اَخِرِ دریای مُرده، از خلیجی که سُون جَنُوب اَسْتِه شُرُوع مُوشد ^۳ و طرفِ جَنُوبِ کُوتلِ عَقَریمِ رفته دَ صِین تیر مُوشد و دَ جَنُوبِ قَادِش بَرَنیع بُر شُدِه دَ حِصرون تیر مُوشد و تا اَدار

مورفت؛ ازونجی سُون قَرَقَع دَوْر مُوْخورد^۴ و از عَصْمون تیر شُدِه دَ درّه مِصر مِیرَسید و دَ دریای کُتِه خَتَم مُوْشُد. ای سرحدِ جَنُوبی ازوا بُود.^۵ سرحدِ شَرَقی ازوا از دریای مُرده تا شُرُوعِ دریاچه اُردُن مِیرَسید. سرحدِ شَمالی ازوا از خَلِیجِ دریای مُرده از دانِ دریاچه اُردُن شُرُوعِ مُوْشُد^۶ و ای سرحدِ دَ بَیت- حُجَلِه بُر شُدِه دَ شَمالِ بَیت- عَرَبِه تیر مُوْشُد و سرحدِ دَ سَنگِ بُهَنِ باچه رُئوبینِ باله مورفت؛^۷ ای سرحدِ از درّه عَخُور دَ دبیر بُر مُوْشُد و طرفِ شَمالِ رفته سُونِ جَلْجَالِ تاو مُوْخورد که رُوی دَ رُوی کُوتلِ اُدْمِیمِ دَ جَنُوبِ درّه آسْتِه؛ ای سرحدِ سُونِ آوهایِ عین- شَمَسِ تیر مُوْشُد و دَ عین- رُوگِلِ خَتَمِ مُوْشُد.^۸ بعد ازو سرحدِ از درّه باچه هِنُومِ سُونِ دَامَنِه جَنُوبی یُوسیا یعنی اورشَلِیمِ بُر مُوْشُد و ازونجی سُونِ شِیخی کوهی بُر مُوْشُد که رُوی دَ رُوی درّه هِنُومِ دَ غَرَبِ بُود، دَ آخِرینِ نُقْطَه شَمالِ درّه رِفائِیا؛^۹ بعد ازو سرحدِ از شِیخی کوه سُونِ چِشمِه آوهایِ نِفْتُوحِ پِیشِ رفته دَ شارایِ کوهِ عِفرونِ بُر مُوْشُد و تا بَعْلَه یعنی قَرِیت- یِعارِیمِ اِدامه پَیدا مُوْکُد؛^{۱۰} و سرحدِ از بَعْلَه طرفِ غَرَبِ دَوْر خورده دَ کوهِ سَعِیرِ مورفت و از دَامَنِه شَمالی کوهِ یِعارِیمِ یعنی کِسالونِ تیر شُدِه دَ بَیت- شَمَسِ تاهِ مُوْشُد و دَ تِمَنِه مِیرَسید؛^{۱۱} بعد ازو سرحدِ سُونِ شَمالِ دَ دَامَنِه عِقرونِ مورفت و طرفِ شِکرونِ پِیشِ رفته دَ کوهِ بَعْلَه تیر مُوْشُد و دَ یَبْنائیلِ مِیرَسید؛ و سرحدِ دَ دریایِ کُتِه خَتَمِ مُوْشُد.^{۱۲} و سرحدِ غَرَبیِ ازوا دریایِ کُتِه و بَغْلِ هایِ شی بُود. ای بُودِ سرحدایِ چارطرفِ اَوْلادِه یَهُودا دَ مُطابِقِ اَوْلادِ بابه هایِ ازوا.

^{۱۳} دَ مُطابِقِ اَمری که خُداوند دَ یوشعِ کُدد، اُو بَلَدِه کالِیبِ باچه یُفَنَه دَ مینکلِ اَوْلادِه یَهُودا یِگِ تَقْسِیمِ زَمی دَد که اُو قَرِیتِ اَرَبِ یعنی حِبرونِ بُود. اَرَبِ آتِه عَناقِ بُود.^{۱۴} کالِیبِ سِه اَوْلادِه عَناقِ رِه که شِیشی، اَخِیمان و تَلَمی بُود، ازونجی هِی کد.^{۱۵} ازونجی اُو دَ خِلَافِ باشنده هایِ دبیر بُر شُد؛ نامِ پِیشِنِه دبیرِ قَرِیتِ سِفرِ بُود.^{۱۶} و کالِیبِ گُفت: ”هر کسی که دَ بِلَه قَرِیتِ سِفرِ حَمَلِه کنه و اُو رِه بَگیره، ما دُخترِ خُو عَخَسِه رِه دَ عِنوانِ خاتُو دَ امزُو مِیدِیم.“^{۱۷} اوخته عَتْنائیلِ باچه قِناز، باچه برارِ کالِیبِ اُو رِه تَصَرُفِ کد و کالِیبِ دُخترِ خُو

عَخْسَه رَه دَ عِنَوَانِ خَاثُو دَزُو دَد.

^{۱۸} وَخَتِيكَه عَخْسَه پيشِ عُنْتَيْلِ اَمَد، عُنْتَيْلِ اُو رَه گپِ دَد كه از آتِه خُو زمي طلب كُنه. غَيْتِيكَه عَخْسَه از اَلَاغِ خُو تاه شد، كَالِيْبِ اَزُو پُرْسَانِ كَدِه كُفْت: ”چَطُور كه اِي سُونَا اَمَدِي؟“ ^{۱۹} اُو كُفْت: ”مَرَه بَرَكْتِ بَدِي؛ اَزِي كه زَمِيْنِ جَنُوبِ رَه دَز مه دَدِي، چَشْمَه هَايِ اُو رَه اَم دَز مه بَدِي.“ اُوخْتَه كَالِيْبِ چَشْمَه هَايِ بَالِه و چَشْمَه هَايِ تَاه رَه دَزُو بَخْشِيْد.

^{۲۰} مُلْكِ طَايِفِه اَوْلَادِه يَهُودَا دَ مُطَابِقِ اَوْلَادِ بَابِه هَايِ اَزُوا اِيْنِي اَسْتَه:

^{۲۱} شَارَايِ طَايِفِه اَوْلَادِه يَهُودَا دَ دُوْرْتَرِيْنِ نُقْطَه جَنُوبِ سُونِ سَرْحَدِ اِدُومِ اِيْنِيَا بُود: قَبْصَيْلِ، عَيْدِرِ، يَاجُورِ، ^{۲۲} قِيْنَاه، دِيْمُونَه، عَدْعَادَاه، ^{۲۳} قَادِشِ، حَاصُورِ، يِتْنَانِ، ^{۲۴} زِيْفِ، طَلِمِ، بَعْلُوتِ، ^{۲۵} حَاصُورِ- حَدَتَاه، قِرِيُوتِ- حِصْرُونِ يَعْني حَاصُورِ، ^{۲۶} اَمَامِ، شِمَاعِ، مَوْلَادِه، ^{۲۷} حَصْرَجَدِه، حِشْمُونِ، بَيْتِ- پَالِطِ، ^{۲۸} حَصْر- شُوعَالِ، بَيْرِشَبَعِ و بَزِيُوتِيَه شِي؛ ^{۲۹} بَعْلَه، عِيْمِ، عِصِمِ، ^{۳۰} التَوْلُدِ، كَسِيْلِ، حُرْمَه، ^{۳۱} صِقْلَگِ، مَدْمَنَه، سَنْسَنَه، ^{۳۲} لِبَاثُوتِ، شَلْخِيْمِ، عَيْنِ- رَمُونِ. جُمْلَه بِيَسْتِ و نُه شَارِ قَدِ اَغِيْلَايِ شِي. ^{۳۳} و دَ تِيَه هَايِ غَرَبِي: اِشْتَاوِلِ، صُرْعَه، اَشْنَه، ^{۳۴} زَانُوحِ، عَيْنِ- كَنِيْمِ، تِيُوحِ، عِيْنَامِ، ^{۳۵} يِرْمُوتِ، عَدْلَامِ، سُوْكُوه، عَزِيْقَه، ^{۳۶} شَعْرَايِمِ، عَدِيْتَايِمِ، جَدِيْرَه يَعْني جَدِيْرُوتَايِمِ. چَارْدِه شَارِ قَدِ اَغِيْلَايِ شِي.

^{۳۷} صِيْنَانِ، حَدَاشَاه، مِگْدَلِ- جَادِ، ^{۳۸} دِلْعَانِ، مِصْفَه، يُقْتَيْلِ، ^{۳۹} لَآخِيْشِ، بُصْقَه، عِگْلُونِ، ^{۴۰} كَبُونِ، لَحْمَاسِ، كِتْلِيْشِ، ^{۴۱} جَدِيْرُوتِ، بَيْتِ- دَاگُونِ، نَعْمَه و مَقِيْدَه. شُونَزْدِه شَارِ قَدِ اَغِيْلَايِ شِي.

^{۴۲} لِبْنَه، عَاتِرِ، عَاشَانِ، ^{۴۳} يِفْتَاخِ، اَشْنَه، نَيْثِيْبِ، ^{۴۴} قَعِيْلَه، اَخْزِيْبِ و مَرِيْشَه. نُه شَارِ قَدِ اَغِيْلَايِ شِي.

^{۴۵} عِقْرُونِ قَدِ مَنطَقَايِ گِرْدِ- و- بَرِ و اَغِيْلَايِ شِي؛ ^{۴۶} اَزِ عِقْرُونِ تَا دَرِيَايِ كُتْه، پِگِ جَايَايِ كه دَ نَزْدِيْكِ اَشْدُودِ بُودِ قَدِ اَغِيْلَايِ شِي؛ ^{۴۷} اَشْدُودِ قَدِ شَارَا و اَغِيْلَايِ شِي؛

غَزَه قَد شَارَا وَاغْيَالَى شَى تَا دَرَّه مِصْر وَا تَا دَرِيَاي كَثَه وَا بَغْلَاي شَى. ^{٤٨} وَا دَ كَوِهَسْتَو: شَامِير، يَتِير، سوكوه، ^{٤٩} دَنَه، قَرِيَت- سَنَه يَعْنِي دَبِير، ^{٥٠} عَنَاب، اِشْتِمُوَه، عَانِيم، ^{٥١} جَوْشَن، حَوْلُون وَا كِيلُوَه. يازده شار قد آغِيلَاي شَى. ^{٥٢} آرَاب، دُومَه، اِشْعَان، ^{٥٣} يَانِيم، بَيْت- تَبُوح، أَفِيْقَه، ^{٥٤} حُمَطَه، قَرِيَت- أَرْبَع يَعْنِي حَبْرُون وَا صَبْعُور. نُه شار قد آغِيلَاي شَى. ^{٥٥} مَعُون، كَرْمِل، زِيْف، يُوْطَه، ^{٥٦} يَزْرَعِيل يُقْدَعَام، زَانُوْح، ^{٥٧} قَايْن، كَبْعَه وَا تَمْنَه. دَه شار قد آغِيلَاي شَى. ^{٥٨} حَلْحُول، بَيْت- صُور، كَدُور، ^{٥٩} مَعَارَات، بَيْت- عَنُوت وَا اِلْتِقُون. شَش شار قد آغِيلَاي شَى. ^{٦٠} قَرِيَت- بَعْل يَعْنِي قَرِيَت- يِعَارِيم وَا رَبَه. دُو شار قد آغِيلَاي شَى. ^{٦١} دَ بِيَابُو: بَيْت- عَرَبَه، مَدِين، سِكَاكَه، ^{٦٢} نَبْشَان، شَارِ نَمَك وَا عَيْن- كَدِي. شَش شار قد آغِيلَاي شَى.

^{٦٣} مَكَم أَوْلَادِه يَهُودَا يَبُوسِيَا رَه كَه بَاشِنْدَه هَاي أَوْرُشَلِيم بُود، هَي نَتِنِسْت. اَمْزِي خَاطِر يَبُوسِيَا تَا اِمْرُوز قَد أَوْلَادِه يَهُودَا دَ أَوْرُشَلِيم زَنْدَكِي مُونَه.

تَقْسِيمِ أَوْلَادِه يَوْسُفَ

١٦ ^١ مُلْكِ أَوْلَادِه يَوْسُفَ اَز دَرِيَايِ أَرْدُنْ اَز بَغْلِ أَرِيحَا، اَز شَرْقِ آوَهَايِ أَرِيحَا شُرُوعِ شُدَه دَ بِيَابُو مَوْرَفْتِ وَا اَز أَوْنَجِي بَالَه رَفْتَه دَ كَوِهَسْتُونِ بَيْت- ئِيلِ مِيرَسِيد؛ ^٢ وَا اَز بَيْت- ئِيلِ دَ لُوزِ رَفْتَه اَز مَنطِقَه أَرْكِيَا دَ عَطَارُوتِ تِيرِ مُوشُد. ^٣ بَعْدَ اَزُو سُونِ غَرْبِ دَ سَرْحَدِ يَفْلِيْطِيَا تَاهِ مَوْرَفْتِ وَا تَا بَغْلِ بَيْت- حَوْرُونِ تَيْنَه وَا تَا جَازِرِ مِيرَسِيدِ وَا دَ دَرِيَايِ كَثَه خَتَمِ مُوشُد.

^٤ دَ اَمْزِي تَرْتِيبِ أَوْلَادِه يَوْسُفَ، يَعْنِي مَنَسِي وَا اِفْرَائِمِ مُلْكِ خُورَه كَرِفْت.

^۵ مُلکِ طایفه اِفرایم دَ مُطابِقِ اَوْلادِ بابِه های شی ازی قرار بُود: سرحدِ مُلکِ ازوا طرفِ شَرَقِ از عَطاروت- اَدّار تا بَیت- حورونِ بالنه مورفت ^۶ و ای سرحدِ اَزونجی سُونِ دریای کَته تا مِکَمَتَت دَ شَمالِ اِدامه پَیدا مُوکد. بعد ازو طرفِ شَرَقِ سُونِ تانت- شیلوه دُور مُوخورد و ازو تیر شُدِه دَ شَرَقِ دَ یانوحِ مِیرَسید. ^۷ و از یانوحِ دَ عَطاروت و نَعَرِه تاه رفته دَ اَریحا مِیرَسید و دَ دریای اُردنِ خَتَمِ مُوشد. ^۸ ای سرحدِ از تَپُوحِ سُونِ غَربِ تا درّه قانه مورفت و دَ دریای کَته خَتَمِ مُوشد. ای بُود مُلکِ طایفه اَوْلادِ اِفرایم دَ مُطابِقِ اَوْلادِ بابِه های ازوا؛ ^۹ علاوه ازی چندین شار ام بَلدِه اَوْلادِ اِفرایم دَ مینکلِ مُلکِ اَوْلادِ مَنسَی جدا شُدُد، پگِ امزُو شاروا و اَغیلای شی. ^{۱۰} اونا کِنعانی های ره که دَ جازرِ زندگی مُوکد، هَی نَکد. پس اُمو کِنعانیا تا اِمروز دَ مینکلِ طایفه اِفرایمِ زندگی مُونه، لیکن اونا وادار شُدِه که جَبری کار کُنه.

تقسیمِ طایفه مَنسَی

۱۷ ^۱ بعد ازو تقسیمِ طایفه مَنسَی دَدِه شُد که او اَوْلباری یوسف بُود. دَ اَوْلادِ ماخیرِ باچه اَوْلباری مَنسَی که آتِه جِلعاد بُود، منطقای جِلعاد و باشان رَسید، چراکه اونا مَرَدایِ جنگی بُود. ^۲ و بَلدِه باقیِ باچه گونِ مَنسَی ام دَ مُطابِقِ اَوْلادِ بابِه شی تقسیمِ زمی دَدِه شُد، یعنی بَلدِه اَوْلادِ اَبِیعِزِر، اَوْلادِ حِلِق، اَوْلادِ اَسْرِبَئیل، اَوْلادِ شِکیم، اَوْلادِ حِفر و اَوْلادِ شِمیداع. اینمی مَرَدایِ باچه گونِ مَنسَی باچه یوسف بُود دَ مُطابِقِ اَوْلادِ بابِه های خُو.

^۳ مگم صِلُفحادِ باچه حِفرِ نوسِه جِلعاد کوسِه ماخیرِ اَوْلادِ مَنسَی هیچ باچه نَدَشَت، بَلکه تنها چند دُختر دَشَت؛ اینیا نام های دُخترون شی اَسْتِه: مَحَلِه، نوعِه، حُجلِه، مِلکه و تَرصِه. ^۴ اونا دَ پیشِ العازارِ پیشوا، یوشعِ باچه نُون و رَهبرا اَمَدِه کُفت: ”خداوند دَ موسی اَمر کد که بَلدِه ازمو دَ مینکلِ برارون مو مُلکِ بَدیه.“ پس دَ مُطابِقِ حُکمِ خداوند یوشعِ بَلدِه ازوا دَ مینکلِ برارونِ آتِه ازوا مُلکِ دَد. ^۵ دَ امزی رقمِ بَلدِه طایفه مَنسَی دَه تقسیم

رَسِيد، علاوه از زمينِ جِلعاد و باشان که دَ شَرَقِ دريای اُردُن آسْتَه،^۶ چراکه دُخترِونِ
اُولادِ مَنَسِي ام دَ مینکلِ باچهگونِ اُولادِ شِي مُلک دَ دِست اُورد. اَرَمی، زمينِ جِلعاد دَ
شَرَقِ دريای اُردُن دَ باقی اُولادِ مَنَسِي تعلقِ گِرِفت.

^۷ سرحدِ طایفه مَنَسِي از اَشیر تا مِکَمَت مِيرَسِيد که دَ شَرَقِ شِکیم آسْتَه؛ بعد ازو ای
سرحدِ طرفِ جَنُوبِ تا منطقه باشنده های عین-تپُوح مورفت.^۸ زمينِ تپُوحِ مَرَبُوطِ طایفه
مَنَسِي موشد، مگم شارِ تپُوح دَ سرحدِ مَنَسِي دَ اُولادِ اِفرایمِ تعلقِ مِیگِرِفت.^۹ بعد ازو ای
سرحد دَ درّه قانه تاه موشد؛ شارای امزی جای دَ جَنُوبِ درّه دَ مینکلِ شارای مَنَسِي،
مَرَبُوطِ طایفه اِفرایمِ موشد. سرحدِ طایفه مَنَسِي طرفِ شَمالِ درّه مورفت و دَ دريای کُتَه
ختم موشد.^{۱۰} جَنُوبِ درّه مَرَبُوطِ اِفرایمِ موشد و شَمالِ شِي مَرَبُوطِ مَنَسِي، و دريای کُتَه
سرحدِ ازوا بُود؛ دَ شَمالِ سرحدِ ازوا دَ اَشیر مِيرَسِيد و دَ شَرَقِ دَ یساکار.^{۱۱} دَ یساکار و
اَشیر طایفه مَنَسِي اینی شارا ره دشت: بَیت-شان و آغیلای شِي، یبلعام و آغیلای شِي،
باشنده های دور و آغیلای شِي، باشنده های عین-دور و آغیلای شِي، باشنده های تعناخ
و آغیلای شِي و باشنده های مِگیدو و آغیلای شِي؛ دَ شَمُولِ سه تپه.^{۱۲} لیکن اُولادِ مَنَسِي
باشنده های امزی شارا ره هی نَتِنست، بلکه کِنعانیا اِراده محکم دشت که دَ امزو سرزمی
دَ زندگی خُو اِدامه بدیه.^{۱۳} وختیکه اِسرائیل قوی شد، اونا کِنعانیا ره وادار کد که کار
جَبری کنه، لیکن اونا ره بیخی بُر نکد.

درخاستِ اُولادِ مَنَسِي و اِفرایم

^{۱۴} اُولادِ یوسُفِ قد یوشعِ گپ زده گُفت: ”چرا بلده مو فقط یگ تقسیم و یگ حصیه دَ
عنوانِ مُلکیتِ ددی، دَ حالیکه مو یگ قومِ کُتَه آستی، قومی که تا آلی ره خُداوند مو ره
بَرَکت دده؟“^{۱۵} یوشعِ دَزوا گُفت: ”ازی که شَمُو قومِ کُتَه آستید، دَ جنگلِ بُر شُنید و دَ
اُونجی دَ سرزمینِ فَرزیا و رِفائیا زمی ره بلده خُو پاک کنید، چُون کوهستونِ اِفرایمِ بلده
شَمُو تنگ آسْتَه.“^{۱۶} اُولادِ یوسُفِ گُفت: ”کوهستونِ اِفرایمِ بلده مو بس نمونه؛ ولے

کِنَعانی های که دَ دَرّه زندگی مُونه، گاډی های آینی دَره، ام اُونای که دَ بَیت-شان و آغیلای شی آسته و ام اُونای که دَ دَرّه یزرعیل آسته.“^{۱۷} اوخته یوشع دَ خانوارِ یوسُف یعنی دَ طایفه های اِفرایم و مَنسی گُفت: ” اَرے، شُمو یگ قوم کُته اَسْتید و زور-و- قُوتِ کلو دَرید؛ شُمو یگ تقسیمِ نَمیدَشته بَشید،^{۱۸} بلکه کوهستو ام از شُمو مُوشه. اگرچه اُو یگ جنگل آسته، لیکن شُمو میتنید اُو ره پاک کُنید و تا دُورترین نُقطه شی ره صاحب شُنید. اَرے، شُمو باید کِنَعانیا ره هَی کُنید، اگرچه اونا گاډی های آینی دَره و زورتو-و-قوی ام آسته.“

تقسیم باقی زمینا

۱۸ اوخته یگ جماعتِ بنی اسرائیل دَ شیلوه جم شد و خیمه ملاقات ره دَ اُونجی ایستلجی کد، چُون سرزمینِ کِنعان دَ تَصْرُفِ ازوا دَر آمدد.^۲ لیکن دَ مینکلِ بنی اسرائیل هفت طایفه بُود که مُلکِ ازوا هنوز تقسیم نَشُدد.^۳ پس یوشع دَ بنی اسرائیل گُفت: ”شُمو تا کی ثمبلی مُونید و داخلِ نَمورید تا سرزمینی ره که خُداوند، خُدای بابه کَلونای شُمو دَز شُمو دده، تَصْرُفِ کُنید؟“^۴ از هر طایفه سه نفر اِنْتِخابِ کُنید و ما اونا ره ریی مُونم تا دَ امزو سرزمی بگرده و مُلکِ ره دَ نظرِ گِرِفْتِه مُشَخَّصِ کُنه و دُوباره پیشِ ازمه بیهه.^۵ اونا اُمو زمی ره دَ هفت حصّه تقسیم کُنه. یهوذا دَ سرزمینِ خُو دَ جنُوبِ باقی بُمَنه و اولادِ یوسُف دَ سرزمینِ خُو دَ شمال.^۶ شُمو زمی ره دَ هفت حصّه تقسیم کده مُشَخَّصِ کُنید و اُمو نوشته ره دَ اینجی پیشِ ازمه بیرید و ما دَ اینجی دَ حُضُورِ خُداوند، خُدای مو بلده شُمو پشک میندزم.^۷ لاویا دَ مینکل شُمو هیچ مُلک-و-زمی نَمیدَشته بَشه، چُون پیشوایی از طرفِ خُداوند تقسیمِ ازوا آسته؛ و جاد و رثوبین قد نیم طایفه مَنسی مُلکِ خُو ره که موسی خِدْمَتگارِ خُداوند دَزوا دد، دَ اُو طرفِ دریای اُرْدُن دَ سَمْتِ شَرْقِ گِرِفْت.“

^۸ وختی اُمو نفرا باله شده ریی شد، یعنی اُمو کسای که بلده مُشَخَّصِ کدونِ زمی مورفت،

یوشع دَزوا امر كده گُفت: ”بورید، دَ امزُو سرزمی بگردید و مُشَخَص كده دُوباره پیش ازمه بیید و ما دَ اینجی دَ شیلوه دَ حُضُورِ خُداوند بَلدِه شُمو پِشك میندزُم.“^۹ پس اُمُو نفرا رفت و دَ امزُو سرزمی گشت و اُو ره دَ مُطابقِ شارای شی دَ هفت حِصّه تقسیم كده دَ یگ طومار مُشَخَصات شی ره نوشته كد و دُوباره دَ پیشِ یوشع دَ خیمه‌گاه دَ شیلوه آمد.^{۱۰} اوخته یوشع دَ شیلوه دَ حُضُورِ خُداوند بَلدِه ازوا پِشك اَندخت و دَ اُمونجی زمی ره بَلدِه بنی اسرائیل دَ مُطابقِ پِشك های ازوا تقسیم كد.

تقسیم طایفه بنیامین

^{۱۱} پِشكِ اوّل بَلدِه طایفه بنیامین دَ مُطابقِ اولادِ بابِه های شی بُر شد. تقسیمِ زمینِ ازوا دَ مینکل اولاده یهودا و اولاده یوسف اُفتد.^{۱۲} طرفِ شمالِ سرحدِ ازوا از دریای اُردُن شروع مُوشد و ای سرحد دَ دامنه اریحا طرفِ شمالِ باله مورفت و سُونِ غَربِ رفته دَ کوهستو بُر مُوشد و دَ بیابونِ بیت-آون ختم مُوشد.^{۱۳} ازونجی ای سرحد دَ لوز تیر مُوشد، طرفِ جنوبِ دَ دامنه لوز، یعنی دَ بیت-ئیل؛ بعد ازو سرحد تاه شده دَ عطاروت-آدار مورفت که دَ جنوبِ کوه بیت-حورون تینه آسته.^{۱۴} ازونجی سرحدِ ادامه پیدا مُوكد و دَ سمتِ غَربِ دُور مُوخورد و از کوهی که رُوی دَ رُوی بیت-حورون بُود، سُونِ جنوبِ مورفت و دَ قَریت-بعل، یعنی قَریت-یعاریم که یکی از شارای اولاده یهودا آسته ختم مُوشد. ای سرحدِ غَربی ازوا بُود.^{۱۵} سرحدِ جنوبی ازوا از آخرین نُقطه قَریت-یعاریم شروع مُوشد و سُونِ غَربِ رفته دَ چشمه آوهای نِفْتوح میرسید.^{۱۶} ازونجی ای سرحد دَ پیدمون کوهی که رُوی دَ رُوی دَرّه باچه هِنوم دَ شمالِ دَرّه رَفائیا آسته، تاه مورفت و دَ دَرّه هِنوم دَ جنوبِ دامنه یبوسیا رفته دَ عین-روگل تاه مُوشد.^{۱۷} بعد ازو طرفِ شمالِ ادامه پیدا كده، سُونِ عین-شمس مورفت و دَ جلیلوت که رُوی دَ رُوی کوتلِ اُدُمیم آسته، بُر مُوشد و ازونجی دَ سنگِ بوهنِ باچه رُویین تاه میمد.^{۱۸} بعد ازو دَ دامنه بیت-عَرِبِه سُونِ شمالِ تیر شده دَ دشت تاه مُوشد.^{۱۹} و سرحدِ شمالِ دامنه

بیت۔ حُجَلَه تیر مُوشُد و دَ خَلِیجِ شَمَالِی دِریای مُردِه دَ آخِرین نُقْطَه جَنُوبِی دِریای اُردُن خَتم مُوشُد. ای سَرحدِ جَنُوبِی اَزوا بُود. ^{۲۰} و دِریای اُردُن سَرحدِ شَرْقی اَزوا رِه تَشْکِیل مِیدَد. ای مُلکِ اَوْلادِه بَنیامین بُود دَ مُطابِقِ اَوْلادِ بابِه های اَزوا و سَرحدای اَزوا کِه دَ هَر طرفِ مُلکِ اَزوا قَرار دَشت.

^{۲۱} اینیا شارای طایفه اَوْلادِه بَنیامین دَ مُطابِقِ اَوْلادِ بابِه های اَزوا اَسْتَه: اَریحا، بَیت۔ حُجَلَه، عَمیق۔ قِصِیص، ^{۲۲} بَیت۔ عَرَبَه، صِمارایم، بَیت۔ ئیل، ^{۲۳} عَویم، فارِه، عُفرِه، ^{۲۴} کَفَر۔ عَمونی، عُفنی و جابَع. دوازده شار قد آغیلای شی. ^{۲۵} جَبِعون، رامِه، بئیروت، ^{۲۶} مِصفَه، کَفیرِه، موصِه، ^{۲۷} راقم، یرفئیل، تراله، ^{۲۸} صیلَع، اَلَف، شارِ یبُوسیا یعنی اورشَلیم، جَبِعِه و قَرِیت۔ یعاریم. چارده شار قد آغیلای شی. ای بُود مُلکِ اَوْلادِه بَنیامین دَ مُطابِقِ اَوْلادِ بابِه های اَزوا.

تقسیم طایفه شِمعون

۱۹ ^۱ پِشکِ دوّم بَلدِه شِمعون بُر شُد، یعنی بَلدِه طایفه اَوْلادِه شِمعون دَ مُطابِقِ اَوْلادِ بابِه های اَزوا. تَقسِیمِ اَزوا دَ مینکلِ مُلکِ اَوْلادِه یهُودا رَسید. ^۲ و اینی جایا شامِلِ مُلکِ اَزوا شُد: بئیر۔ شَبَع، یعنی شَبَع، مولادِه، ^۳ حَصَر۔ شُوعال، بَالِح، عِصِم، ^۴ اَلتولَد، بَتُول، حُرْمَه، ^۵ صِقلَگ، بَیتِ مَرکَبوت، حَصَر۔ سُوَسَه، ^۶ بَیت۔ لِباعوت و شارُوجِن. سیزده شار قد آغیلای شی. ^۷ عین، رِمون، عاتر و عاشان. چار شار قد آغیلای شی؛ ^۸ و پگِ آغیلای دِیگِه کِه دَ گِرد۔ و۔ بَر امزی شارا تا بَعَلت۔ بئیر بُود، یعنی تا رامِه جَنُوبِی. ای بُود مُلکِ طایفه اَوْلادِه شِمعون دَ مُطابِقِ اَوْلادِ بابِه های اَزوا. ^۹ تَقسِیمِ اَوْلادِه شِمعون از مُلکِ اَوْلادِه یهُودا گِرفته شُد، چُون مُلکِ اَوْلادِه یهُودا بَلدِه اَزوا غَدَر کَلو بُود. پس اَوْلادِه شِمعون تَقسِیمِ خُو رِه دَ مینکلِ مُلکِ اَزوا گِرفت.

تقسیم طایفه زبُولون

^{۱۰} پشکِ سِوَمِ بَلَدِه اَوْلادِه زبُولون دَ مُطابِقِ اَوْلادِ بابِه های ازوا بُر شد. سرحدِ مُلکِ ازوا تا ساریدِ میرَسید. ^{۱۱} سرحدِ ازوا طرفِ غَرَبِ تا مَرَعَلِه بالِه مورفت و دَ دِباشِتِ گُتِ شده تا درِه که رُوی دَ رُوی یُقنعامِ آستِه، میرَسید. ^{۱۲} و از ساریدِ سُونِ آفتو بُرشد طرفِ شَرَقِ دَورِ مُوخورد و تا سرحدِ کِسلوت-تابورِ مورفت و دَ دابَرَتِ رفته تا یافِیعِ میرَسید. ^{۱۳} ازونجی طرفِ شَرَقِ تا جَت-حِفِر و عِت-قاصِینِ تیر شده دَ رَمونِ مورفت و سُونِ نیعه دَورِ مُوخورد. ^{۱۴} بعد ازو سرحدِ دَ شمالِ دَوره زده تا حناتونِ مورفت و دَ درِه یَفْتَح-ئیلِ خَتَمِ مُوشد. ^{۱۵} قَطِه، نَهلال، شِمرون، یدله و بَیت-لَحَمِ امِ مَرَبوطِ ازوا مُوشد. دوازده شارِ قَدِ آغیلایِ شی. ^{۱۶} ای بُودِ مُلکِ اَوْلادِه زبُولون دَ مُطابِقِ اَوْلادِ بابِه های ازوا، شارا و آغیلایِ شی.

تقسیم یساکار

^{۱۷} پشکِ چارُمِ بَلَدِه یساکار بُر شد، یعنی بَلَدِه اَوْلادِه یساکار دَ مُطابِقِ اَوْلادِ بابِه های ازوا. ^{۱۸} اینی شارا شاملِ سرزمینِ ازوا مُوشد: یزرعیل، کِسلوت، شُونِم، ^{۱۹} حَفارایم، شیئون، اَناحَرَت، ^{۲۰} رِبیت، قِشیون، اَبس، ^{۲۱} رِمِت، عین-گَنیم، عین-حدِه و بَیت-فَصیص. ^{۲۲} سرحدِ ازوا دَ کوهِ تَابور، شَحَصیمه و بَیت-شَمسِ میرَسید و دَ دریایِ اُردُنِ خَتَمِ مُوشد. شونزده شارِ قَدِ آغیلایِ شی. ^{۲۳} ای بُودِ مُلکِ طایفه اَوْلادِه یساکار دَ مُطابِقِ اَوْلادِ بابِه های ازوا، شارا و آغیلایِ شی.

تقسیم طایفه اَشیر

^{۲۴} پشکِ پَنجُمِ بَلَدِه طایفه اَوْلادِه اَشیر دَ مُطابِقِ اَوْلادِ بابِه های ازوا بُر شد. ^{۲۵} اینی شارا شاملِ سرزمینِ ازوا مُوشد: حِلَقَت، حَلی، بَطِن، اَخشاف، ^{۲۶} اَلْمَلک، عَمعاد و مِشال.

سرحدِ ازوا طرفِ غَرَبِ دَ کوهِ کَرْمَلِ و شِيحورِ لِبْنِه مِيرَسِيدِ. ^{۲۷} بعدِ ازو طرفِ شَرْقِ دَوْرِ خورده دَ بَيْتِ-داگونِ مورفت و دَ زِبُولُونِ و دَرِه يَفْتَحِ-ئِيلِ گُتِ شُدِه سُونِ شَمَالِ تا بَيْتِ-عَمِيْقِ و نَعِيئِيلِ مِيرَسِيدِ؛ ازونجی طرفِ چَپِ اِدَامِه پيدا کده دَ کَابُولِ، ^{۲۸} عَبْدُونِ، رِحوبِ، حَمُونِ و قانِه مورفت تا صِيدُونِ بُزْرُگِ. ^{۲۹} بعدِ ازو سرحدِ سُونِ رامه دَوْرِ خورده دَ شَارِ دِيوَالدَارِ صُورِ مِيرَسِيدِ و ازونجی طرفِ حوصه دَوْرِ مُوخوردِ و آخِرِ شِي دَ پَالُوِي دريای کُتِه دَ مَنْطِقِه اَخْزِيْبِ، ^{۳۰} عُمِه، اَفِيْقِ و رِحوبِ مِيرَسِيدِ. بِيستِ و دُو شَارِ قَدِ آغِيلايِ شِي. ^{۳۱} اِي بُودِ مُلْکِ طَايِفِه اَوْلادِه اَشِيرِ دَ مُطَابِقِ اَوْلادِ بابِه های ازوا، شارا و آغِيلايِ شِي.

تقسيمِ طايِفِه نَفْتَالِي

^{۳۲} پَشْکِ شَشْمِ بَلدِه نَفْتَالِي بُرِ شُدِ، يعنِي بَلدِه اَوْلادِه نَفْتَالِي دَ مُطَابِقِ اَوْلادِ بابِه های ازوا. ^{۳۳} سرحدِ ازوا از حِلْفِ، از دِرِخْتِ بَلُوَطِي کِه دَ صَعْنِيمِ اَسْتِه شُرُوعِ مَوْشُدِ و دَ اَدَامِي-نِقَبِ و يَبْنِيئِيلِ اِدَامِه پيدا کده تا لُقُومِ مِيرَسِيدِ و دَ دريای اُردُنِ خْتَمِ مَوْشُدِ. ^{۳۴} بعدِ ازو اِي سرحدِ سُونِ غَرَبِ دَ اَزْنوتِ-تابورِ دَوْرِ مُوخوردِ و ازونجی دَ حُقُوقِ رَفْتِه دَ جَنُوبِ قَدِ زِبُولُونِ، دَ غَرَبِ قَدِ اَشِيرِ و دَ شَرْقِ قَدِ شَارِ يَهُودِ دَ نَزْدِيکِ دريای اُردُنِ گُتِ مَوْشُدِ. ^{۳۵} شَارايِ دِيوَالدَارِ ازوا صِدِيمِ، صِيرِ، حَمَتِ، رَقَتِ، کِنَرِتِ، ^{۳۶} اِدَامِه، رامه، حاصورِ، ^{۳۷} قَادِشِ، اِدْرَعِي، عَيْنِ-حاصورِ، ^{۳۸} يرونِ، مِگْدَلِ-ئِيلِ، حورِيمِ، بَيْتِ-عَنَاتِ و بَيْتِ-شَمْسِ بُودِ. نوزده شَارِ قَدِ آغِيلايِ شِي. ^{۳۹} اِي بُودِ مُلْکِ طَايِفِه اَوْلادِه نَفْتَالِي دَ مُطَابِقِ اَوْلادِ بابِه های ازوا، شارا و آغِيلايِ شِي.

تقسيمِ طايِفِه دَانِ

^{۴۰} پَشْکِ هَفْتُمِ بَلدِه طايِفِه اَوْلادِه دَانِ دَ مُطَابِقِ اَوْلادِ بابِه های ازوا بُرِ شُدِ. ^{۴۱} ايني شارا شاملِ سرزمينِ ازوا مَوْشُدِ: صُرْعِه، اِشْتائُولِ، عِيرِ-شَمْسِ، ^{۴۲} شَعْلَبِينِ، اَيالونِ، يتلِه، ^{۴۳} ايلونِ، تَمْنِه، عَقْرُونِ، ^{۴۴} اَلْتَقِيَه، گَبْتونِ، بَعْلِه، ^{۴۵} يَهُودِ، بَنِي-بَرَقِ، جَتِ-رَمُونِ، ^{۴۶} مِياهِ-

یَرْقُونَ وَ رَقُونَ قَدْ سَرَحَدَى كَه رُوى دَ رُوى يَافَا أَسْتَه. ^{٤٧} وَخَتِيكَه أَوْلَادِه دَان مُلْك خُورَه دَ دِسْت أُوْرده نَتْنِسْت، أونا رَفْتَه قَدْ لِشِم جَنگ كَد وَ أُوْره كَرِفت. أونا أُوْره قَدْ دَم شَمشِير زَدَه تَصْرَف كَد وَ دَز شَى جَاى-دَ-جَاى شُد وَ لِشِم رَه دَان نَام كَد، مُطَابِقِ نَام دَان كَه بَابَه-كَلونِ ازوا بُود. ^{٤٨} اِى بُود مُلْك طَايفَه أَوْلَادِه دَان دَ مُطَابِقِ أَوْلَادِ بَابَه هَاى ازوا، شَارَا وَ آغِيلاى شَى.

تقسيم يوشع

^{٤٩} وَخَتِيكَه أونا زَمى رَه دَ مُطَابِقِ حِصَّه هَاى شَى تَقْسِيم كَدَه فَارِغ شُد، بَنى إِسْرَائِيل دَ مِينَكَل خُوىگ تَقْسِيم دَ يوشعِ بَاچَه نُون دَد. ^{٥٠} دَ مُطَابِقِ أَمْرِ خُداوند، أونا اُمُو شَار رَه كَه أُوْ طَلَب كَد، يَعْنى تِمْنَه-سَارَح رَه دَ كُوهِسْتونِ إِفْرَايِم دَزُو دَد. يوشعِ اُمُو شَار رَه آبَاد كَد وَ دَز شَى جَاى-دَ-جَاى شُد.

^{٥١} اَيْنَمِيا جَاى هَاى بُود كَه اِلْعازارِ پِيشوا قَدْ يوشعِ بَاچَه نُون وَ كَثَه-كَلونَاى طَايفَه هَاى بَنى إِسْرَائِيل دَ شِيلوَه دَ حُضُورِ خُداوند دَ دَانِ دَرِگَه خِيمَه مُلَاقَاتِ دَ وَسِيلَه پِشَكِ تَقْسِيم كَد. دَ اَمزى رَقْمِ أونا تَقْسِيمِ كَدونِ زَمى رَه تَكْمِيل كَد.

شاراى پناهگاه

٢٠ ^١ اوخته خُداوند قَدْ يوشعِ گپِ زَدَه كُفْت: ^٢ ”دَ بَنى إِسْرَائِيل بُگى، ’شَارَاى پِناهاگَه رَه كَه ما دَ بارَه ازوا دَ وَسِيلَه مُوسَى قَدْ شَمُو توره كُفْتَم، بَلَدِه خُو تَعْيِين كَنِيد ^٣ تا كَسى كَه يِگِ آدَم رَه سَهوَأ وَ بَدُونِ قَصْدِ مُوكُشَه بَتْنَه دَ اُونجى دُوتا كَنه وَ اُونا بَلَدِه شَمُو پِناهاگَه بَشَه از دِسْتِ اِنْتِقَامِ كِيرِنْدَه خُون. ^٤ قَاتِلِ بَايدِ دَ يِكى اَمزُو شَارَا دُوتا كَنه وَ دَ دَانِ دَرِگَه شَارِ ايسْتَه شُدَه قَضِيَه خُو رَه دَ گُوشِ رِيشِ سَفِيدَاى شَارِ بَرَسَنَه وَ اُونا أُوْرَه دَ مَنَه شَارِ دَ پِيشِ خُو بُرْدَه دَزُو جَاى بَدِيَه تا اُوْ قَدْ ازوا بُمْنَه. ^٥ وَ اِگَه اِنْتِقَامِ كِيرِنْدَه خُونِ از دُمْبَالِ ازُو

بیبیه، اونا نباید قاتلِ ره دَ دستِ ازو تسلیم کنه، چراکه او همسایه خو ره نافامیده کُشته و پیش ازو قد شی دشمنی نَدشته. ^۶ قاتلِ باید تا غیتیکه دَ محاکمه دَ حضورِ جماعت ایسته موشه دمزو شار بُمَنه و بعد از محاکمه خو تا وختِ فوتِ کدونِ پیشوایِ بزرگِ امزو زمان از شار بَر نَشنه. بعد ازو قاتلِ میتنه که دوباره دَ شار و خانه خو بیبیه، دَ شاری که از شی دوتا کدد.

^۷ پس بنی اسرائیل قادش ره دَ جلیلیه دَ کوهستونِ نفتالی، شیکیم ره دَ کوهستونِ افرایم و قریت- اربیع یعنی حبرون ره دَ کوهستونِ یهودا جدا کد. ^۸ و دَ شرقِ دریایِ اُردن سونِ شرقِ اریحا، باصیر ره که دَ بیابو دَ آواری بود و مربوطِ طایفه رثوبین موشد، راموت ره دَ جلعاد که از طایفه جاد بود و جولان ره دَ باشان که از طایفه منسی بود تعیین کد. ^۹ اینمیا شارای بود که بلده پگِ بنی اسرائیل و بیگنه‌گونی که دَ مینکلِ ازوا زندگی موكد تعیین شد، تا هر کسی که یگ نفر ره سهواً بکُشه بتنه دَ اونجی دوتا کنه و تا غیتیکه دَ محاکمه دَ حضورِ جماعت ایسته نَشده، از دستِ انتقام گیرنده خون کُشته نَشنه.

شارای لاویا

۲۱ ^۱ اوخته کته‌کلونای اولادِ بابِه های لاویا دَ پیشِ العازار پیشوا، یوشع باچه نون و کته‌کلونای اولادِ بابِه های بنی اسرائیل آمد ^۲ و دزوا دَ شیلوه دَ سرزمینِ کنعان گفت: ”خداوند دَ وسیله موسی امر کد که شارا بلده زندگی کدو و علفچرها بلده چارپایای مو دز مو دده شنه.“ ^۳ پس دَ مطابقِ امرِ خداوند بنی اسرائیل اینی شارا ره قد علفچرهای شی از ملک خو دَ لاویا دد:

^۴ پشکِ اولِ بلده اولادِ بابِه های قهاتیا بر شد. دَ لاویای که اولاده هارون پیشوا بود، سیزده شار از طایفه یهودا، طایفه شمعون و طایفه بنیامین دَ وسیله پشک رسید. ^۵ و دَ باقی اولاده قهات ده شار از اولادِ بابِه های طایفه افرایم، طایفه دان و نیم طایفه منسی رسید.

۶ دَ اَوْلَادِهِ جِرْشُونَ سِيزْدَه شَارِ از اَوْلَادِ بَابَه هَاي طَايِفِه يَسَّاكَار، طَايِفِه اَشِير، طَايِفِه نَفْتَالِي و نِيم طَايِفِه مَنَسِّي دَ بَاشَان دَ وَسِيْلَه پِشَك رَسِيْد.

۷ دَ اَوْلَادِهِ مِرَارِي دَ مُطَابِقِ اَوْلَادِ بَابَه هَاي ازوا دوازده شَار از طَايِفِه رَثُوْبِيْن، طَايِفِه جَاد و طَايِفِه زَبُوْلُون رَسِيْد.

۸ دَ اَمْزِي رَقْمِ بَنِي اِسْرَائِيْل اُمِي شَارَا و عِلْفَجْرَهَاي شِي رِه دَ وَسِيْلَه پِشَك دَ لَآوِيَا دَد، اُمُو رَقْمِ كِه خُدَاوَنْد دَ وَسِيْلَه مُوسَى اَمْر كُود.

۹ از طَايِفِه يَهُودَا و طَايِفِه شِمْعُون ايني شَارَا رِه كِه نَام شِي گِرْفْتَه مُوشَه، دَد. ۱۰ اُمِي شَارَا دَ اَوْلَادِهِ هَارُون دَ يَكِي از اَوْلَادِ بَابَه هَاي قُهَاتِيَا كِه اَوْلَادِهِ لَآوِي بُوْد، تَعْلُقِ گِرْفْت، چِرَاكِه پِشَكِ اَوَّلِ بَلَدِه ازوا بُر شُد. ۱۱ اَوَّلِيْن شَار كِه دَزْوَا دَدَه شُد قَرِيْت- اَرْبَعِ يَعْنِي حِبْرُون دَ كَوَهِسْتُونِ يَهُودَا قَدِ عِلْفَجْرَهَاي گِرْد- و- بَر شِي بُوْد. اَرْبَعِ آتِه عِنَاقِ بُوْد. ۱۲ لِيَكِنْ زَمِيْنَايِ شَارِ و اَغِيْلَايِ شِي دَ كَالِيْبِ بَاچِه يَفُنَّه دَ عِنْوَانِ مُلْكِيْتِ دَدَه شُد.

۱۳ تَمَامِ شَارَايِ كِه دَ اَوْلَادِهِ هَارُونِ پِيَشُوَا دَدَه شُد اَيْنِيَا بُوْد: حِبْرُونِ كِه شَارِ پِنَاهَاگَاهِ بَلَدِه قَاتِلَا اَسْتَه، قَدِ عِلْفَجْرَهَايِ شِي، لِبْنَه قَدِ عِلْفَجْرَهَايِ شِي، ۱۴ يَتِيْرِ قَدِ عِلْفَجْرَهَايِ شِي، اِشْتِمُوْعِ قَدِ عِلْفَجْرَهَايِ شِي، ۱۵ حَوْلُونِ قَدِ عِلْفَجْرَهَايِ شِي، دَبِيْرِ قَدِ عِلْفَجْرَهَايِ شِي، ۱۶ عَيْنِ قَدِ عِلْفَجْرَهَايِ شِي، يُطَه قَدِ عِلْفَجْرَهَايِ شِي و بَيْت- شَمْسِ قَدِ عِلْفَجْرَهَايِ شِي؛ يَعْنِي نُه شَارِ از طَايِفِه يَهُودَا و شِمْعُونِ دَزْوَا دَدَه شُد.

۱۷ و از طَايِفِه بِنِيَامِيْن، جِبْعُونِ قَدِ عِلْفَجْرَهَايِ شِي، جِبْعِ قَدِ عِلْفَجْرَهَايِ شِي، ۱۸ عَنَاتُوْتِ قَدِ عِلْفَجْرَهَايِ شِي و عِلْمُونِ قَدِ عِلْفَجْرَهَايِ شِي دَدَه شُد. جُمْلَه چَارِ شَار. ۱۹ پَگِ شَارَايِ اَوْلَادِهِ هَارُونِ پِيَشُوَا سِيزْدَه شَارِ قَدِ عِلْفَجْرَهَايِ خُو بُوْد.

۲۰ مَگْمِ دَ بَاقِيِ اَوْلَادِ بَابَه هَاي قُهَاتِيَا، يَعْنِي دَ لَآوِيَايِ كِه اَوْلَادِهِ قُهَاتِ بُوْد شَارَايِ تَقْسِيْمِ شُد

که از طایفه افرایم بود.^{۲۱} پس شکیم که شار پناهگاه بلده قاتلا آسته، د کوهستون افرایم
قد علفچرهای شی، جازر قد علفچرهای شی،^{۲۲} قبصایم قد علفچرهای شی و بیت
حورون قد علفچرهای شی دزوا دده شد. جمله چار شار.

^{۲۳} از طایفه دان، التقی قد علفچرهای شی، جببتون قد علفچرهای شی،^{۲۴} ایلون قد
علفچرهای شی و جت-رمون قد علفچرهای شی دده شد. جمله چار شار.

^{۲۵} از نیم طایفه منسی، تعنک قد علفچرهای شی و جت-رمون قد علفچرهای شی دده
شد. جمله دو شار.^{۲۶} پگ شارای باقی اولاد بابه های قهاتی قد علفچرهای خود شار
بود.

^{۲۷} د اولاده جرشون که یکی از اولاد بابه های لاویا بود، از نیم طایفه منسی، جولان د
باشان که شار پناهگاه بلده قاتلا آسته، قد علفچرهای شی و بعشتره قد علفچرهای شی
دده شد. جمله دو شار.^{۲۸} از طایفه یساکار، قشیون قد علفچرهای شی، دابره قد
علفچرهای شی،^{۲۹} یرموت قد علفچرهای شی و عین-گنیم قد علفچرهای شی دده شد.
جمله چار شار.^{۳۰} از طایفه اشیر، میسال قد علفچرهای شی، عبدون قد علفچرهای شی،
^{۳۱} حلقات قد علفچرهای شی و رحوب قد علفچرهای شی دده شد. جمله چار شار.^{۳۲} از
طایفه نفتالی، قادش د جلیلیه که شار پناهگاه بلده قاتلا آسته، قد علفچرهای شی،
حموت-دور قد علفچرهای شی و قرتان قد علفچرهای شی دده شد. جمله سه شار.
^{۳۳} تمام شارای اولاد بابه های جرشونی قد علفچرهای خود سیزده شار بود.

^{۳۴} د اولاد بابه های مراری که باقی لاویا بود، از طایفه زبولون، یقنعام قد علفچرهای شی،
قرته قد علفچرهای شی،^{۳۵} دمنه قد علفچرهای شی و نحلال قد علفچرهای شی دده شد.
جمله چار شار.^{۳۶} از طایفه رئوبین، باصیر قد علفچرهای شی، یهصه قد علفچرهای شی،
^{۳۷} قدیموت قد علفچرهای شی و میفعه قد علفچرهای شی دده شد. جمله چار شار.^{۳۸} از

طایفه جاد، راموت دَ جلعاد که شارِ پناهگاهِ بلدهِ قاتلا آسته، قد علفچرهای شی، مَحَناییم
 قد علفچرهای شی، ^{۳۹} حِشْبون قد علفچرهای شی و یعزیر قد علفچرهای شی دده شد.
 جمله چار شار. ^{۴۰} پگِ شارای اولادِ بابِه های مَراری، یعنی شارای باقی اولادِ بابِه های
 لاوی که دزوا تقسیم شد، دوازده شار بود.

^{۴۱} پگِ شارای لاویا دَ مینکلِ مُلکِ بنی اسرائیل چل و هشت شار قد علفچرهای شی بود.
^{۴۲} هر کدمِ امزی شارای دَ گرد-و-بَر خُو علفچر دشت؛ پگِ امزی شارای امی رقم بود.

^{۴۳} پس خداوند پگِ سرزمینی ره که دَ بابِه کَلونای ازوا قَسَم خورده بود که دزوا میدیه دَ
 بنی اسرائیل دَد و اونا او ره تَصْرُف کده دز شی جای-د-جای شد. ^{۴۴} و خداوند دزوا از
 هر طرف آرامی دَد، امو رقم که دَ بابِه کَلونای ازوا قَسَم خورده بود؛ یگِ دُشْمونِ ازوا ام
 نَنسِت که دَ برابرِ ازوا ایسته شنه، چراکه خداوند پگِ دُشْمنای ازوا ره دَ دِستِ ازوا
 تسلیم کد. ^{۴۵} از پگِ وعده های خُوب که خداوند دَ خانوارِ اسرائیل دده بود، یگِ شی ام
 ناپوره شده نمند، بلکه پگِ شی پوره شد.

پس رفتونِ طایفه های شرقِ دریای اُردن

۲۲ ^۱ اوخته یوشع رثوبینیا، جادیا و نیم طایفه مَنسّی ره کوی کد ^۲ و دزوا گُفت: ”هر
 چیزی که موسی خِدْمتگارِ خداوند دز شُمو امر کد، شُمو دَ جای اُورید و از مه ام دَ
 تمام چیزای که دز شُمو امر کدم، اطاعت کدید؛ ^۳ شُمو برارون خُو ره دَ دورونِ امزی
 روزای کلو تا امروز ایله نکدید، بلکه وظیفه ره که خداوند، خُدای شُمو دز شُمو دده بود،
 انجام ددید. ^۴ آلی خداوند، خُدای شُمو دَ برارون شُمو آرامی دده، امو رقم که دزوا وعده
 کد. پس آلی شُمو میتنید دور بخورید و دَ خیمه های خُو دَ سرزمینی که مُلکِ شُمو
 آسته بورید، دَ سرزمینی که موسی خِدْمتگارِ خداوند دَ او طرفِ دریای اُردن دز شُمو دد.
^۵ لیکن خُوب فکر خُو ره بگیری که حکم و شریعتی ره که موسی خِدْمتگارِ خداوند دز

شُمُو اَمْر كَدِه، دَ جَاي بَيْرِيدِ تَا خُداوند، خُداي خُو رِه دُوست بَدَنِيد، دَ مُطابِقِ تَمَامِ رَاهَا-و- طَرِيقِ هَاي اَزُو رِفْتار كَنِيد، اَحْكامِ اَزُو رِه نِگاه كَنِيد، دَزُو مُحْكَمِ بَجَسِپِيد و قَدِ تَمَامِ دِل و تَمَامِ جَانِ خُو اُو رِه خِدْمَت كَنِيد.“^۶ پَس يوشِعِ اُونَا رِه بَرَكْتِ دَدِه رُخَصَتِ كَدِ و اُونَا دَ خِيمِه هَاي خُو رِفْت.

^۷ دَ نِيمِ طَايفِه مَنَسِّي، مُوسَى دَ بَاشانِ مُلْكِ دَدِه بُوَد و دَ نِيمِ دِيگِه شَي يوشِعِ دَ اِي طَرَفِ دَرِيَايِ اَرْدُنِ دَ سَمْتِ غَرَبِ دَ مِينْكلِ بَرارونِ اِسْرَائِيلِي اَزُوا مُلْكِ دَدِ. و خَتِيكِه يوشِعِ اُونَا رِه دَ خِيمِه هَاي اَزُوا رِي مُوكَد، اُونَا رِه بَرَكْتِ دَدِ^۸ و دَزُوا كُفْت: ”قَدِ مال-و- دَوْلَتِ كَلُو، قَدِ چارپايایِ بِي حِسَابِ، قَدِ نُقْرِه، طِلا، بَرُونز، اَيْنِ و كَالايِ پَرِيْمُو پَسِ دَ خِيمِه هَاي خُو بُوَرِيدِ و وُلْجِه دُشْمَنايِ خُو رِه قَدِ بَرارونِ خُو تَقْسِيمِ كَنِيد.“^۹ پَسِ اَوْلادِه رَثُوْبِيْنِ، اَوْلادِه جَادِ و نِيمِ طَايفِه مَنَسِّي اَزِ پيشِ بَنِي اِسْرَائِيلِ كِه دَ شِيلُوِه دَ سَرزَمِينِ كِنَعانِ بُوَد، رِي شُدِ تا دَ سَرزَمِينِ جِلْعادِ، دَ سَرزَمِينِ خُوْدونِ خُو كِه دَ اَمْرِ خُداوندِ دَ وَسِيلِه مُوسَى صَاحِبِ شُدِدِ بُوَرِه.

جَنجالِ دَ بارِه قُرْبانْگاهِ نُو

^{۱۰} و خَتِيكِه اَوْلادِه رَثُوْبِيْنِ، اَوْلادِه جَادِ و نِيمِ طَايفِه مَنَسِّي دَ نَزْدِيكِ دَرِيَايِ اَرْدُنِ رَسِيدِ و هِنُوَزِ دَ سَرزَمِينِ كِنَعانِ بُوَد، اُونَا دَ اُونْجِي دَ بَغْلِ دَرِيَايِ اَرْدُنِ يِگِ قُرْبانْگاهِ اَبادِ كَدِ، يِگِ قُرْبانْگاهِ غَدْرِ كَثِه و نُمايانِ.^{۱۱} بَنِي اِسْرَائِيلِ دَ غَرَبِ دَرِيَايِ اَرْدُنِ شَنِيدِ كِه اَوْنِه، اَوْلادِه رَثُوْبِيْنِ، اَوْلادِه جَادِ و نِيمِ طَايفِه مَنَسِّي دَ شُرُوعِ سَرزَمِينِ كِنَعانِ دَ نَزْدِيكِ دَرِيَايِ اَرْدُنِ دَ طَرَفِي كِه اَزِ بَنِي اِسْرَائِيلِ غَرَبِي اَسْتِه، يِگِ قُرْبانْگاهِ اَبادِ كَدِه.^{۱۲} و خَتِي بَنِي اِسْرَائِيلِ اَمِي خَبَرِ رِه شَنِيدِ، پِگِ جَماعَتِ بَنِي اِسْرَائِيلِ دَ شِيلُوِه جَمِ شُدِ تا دَ خِلَافِ اَزُوا دَ جَنگِ بُوَرِه.

^{۱۳} پَسِ بَنِي اِسْرَائِيلِ فِينْحاسِ باجِه اِلْعازارِ پيشِوا رِه دَ پيشِ اَوْلادِه رَثُوْبِيْنِ، اَوْلادِه جَادِ و نِيمِ طَايفِه مَنَسِّي دَ سَرزَمِينِ جِلْعادِ رِي كَدِ^{۱۴} و قَدِ اَزُو قَتِي دِه رَهْبَرِ رِه رِي كَدِ، يَعْنِي يِگِ

رهبر از هر طایفه اسرائیل که هر کدم ازوا کټه اولادِ بابِه خو و سرکرده دِسته های هزار نفری د مینکل بنی اسرائیل بود.

^{۱۵} اونا د پیش اولاده رئوبین، اولاده جاد و نیم طایفه منسی د سرزمین جلعاد آمد و قد ازوا گپ زده گُفت: ^{۱۶} ”پگ جماعت خُداوند اینی رقم مُوگیه: ای چی خیانت آسته که شمو د ضد خُدای اسرائیل کدید و امروز از پیروی خُداوند روی گشتندید؟ چرا د وسیله آباد کدون قُربانگاه بلده خو امروز د ضد خُداوند شورش کدید؟ ^{۱۷} آیا گُناهی که د فغور از مو سر زد کم بود، گُناهی که تا امروز خودون ره ازو پاک نکده و بخاطر ازو د بله جماعت خُداوند بلا آمد، ^{۱۸} که امروز شمو بسم میخاهید از پیروی خُداوند روی بگردنید؟ اگه شمو امروز د ضد خُداوند شورش کنید، او صباَح د بله پگ جماعت اسرائیل غَضَب مونه.

^{۱۹} ولے اگه زمین مُلک شمو نجس آسته، د او طرف د سرزمین خُداوند تیر شنید، د سرزمینی که جایگاه خُداوند ایسته یه و د مینکل ازمو بلده خو مُلک بگیریِد. لیکن د ضد خُداوند و د ضد ازمو شورش نکنید و بغیر از قُربانگاه خُداوند، خُدای مو بلده خو قُربانگاه آباد نکنید. ^{۲۰} آیا عخان باچه زارح د باره چیزای که بلده نابود شدو وقف شده بود خیانت نکد و غَضَب خُداوند د بله پگ جماعت اسرائیل نمَد؟ د یاد شمو بشه که تنها او بخاطر گُناه خو از بین نرفت.“

^{۲۱} اوخته اولاده رئوبین، اولاده جاد و نیم طایفه منسی د جواب سرکرده های دِسته های هزار نفری اسرائیل گُفت: ^{۲۲} ”خُداوند، خُدای خُدايو! خُداوند، خُدای خُدايو! او میدنه و اسرائیل ام بدنه که اگه ای کار مو از روی سرکشی یا خیانت د خُداوند بوده بشه، امروز مو ره ایله نکنه! ^{۲۳} اگه مو بلده خو قُربانگاه ره بخاطری آباد کده بشی که از پیروی خُداوند روی بگردنی یا د بله شی قُربانی سوختنی، هدیه غله-و-دانه و قُربانی سلامتی تقدیم کنی، خُداوند خود شی از مو بازخاست کنه. ^{۲۴} نه! ای کار ره مو از ترس ازی کدی

که د آینه بچکچای شمو شاید د بچکچای مو بگيه، 'شمو قد خداوند، خدای اسرائیل چی رابطه درید؟'^{۲۵} اونه، خداوند دریای اُردن ره د مینکل ازمو و از شمو سرحد قرار ده، ای اولاده رئوبین و اولاده جاد؛ و شمو از خداوند بے نصیب آستید! د امزی رقم موشد که بچکچای از شمو باعث شنه تا بچکچای ازمو از ترس-و-احترام خداوند دست بکشه.

^{۲۶} امزی خاطر مو گُفتی، 'بیید که یگ قربانگاه آباد کنی، مگم نه بلده قربانی سوختنی و قربانی های دیگه،'^{۲۷} بلکه تا د مینکل ازمو و از شمو و د مینکل نسل های بعد ازمو یگ شاهد بشه که مو ام عبادت خداوند ره د حضور ازو قد قربانی های سوختنی و قربانی های سلامتی د جای میری، و تا د آینه بچکچای از شمو د بچکچای ازمو نگیه که، شمو از خداوند بے نصیب آستید.'

^{۲۸} پس مو گُفتی، اگه د آینه دز مو یا د بچکچای مو امی رقم گفته شنه، مو میتنی بگی، نمونه قربانگاه خداوند ره توخ کنید که بابہ کلونای مو آباد کده، نه بلده قربانی سوختنی و قربانی های دیگه، بلکه تا د مینکل ازمو و از شمو یگ شاهد بشه.'^{۲۹} از مو دور بشه که د ضد خداوند شورش کنی و امروز از پیروی خداوند روی گشتنده یگ قربانگاه بلده قربانی سوختنی، هدیه غله-و-دانه و قربانی های دیگه، علاوه از قربانگاه خداوند، خدای خو که د پیش روی خیمه ازو آسته، آباد کنی."

^{۳۰} وختی فینحاس پیشوا و رهبرای جماعت، یعنی سرکرده های دسته های هزار نفری اسرائیل که قد ازو قتی بود تورای اولاده رئوبین، اولاده جاد و اولاده منسی ره شنید، قناعت ازوا حاصل شد.^{۳۱} و فینحاس باچه العازار پیشوا د اولاده رئوبین، اولاده جاد و اولاده منسی گُفت: "امروز ما فامیدم که خداوند د مینکل مو آسته، چراکه شمو امی خیانت ره د ضد خداوند نکدید؛ و شمو بنی اسرائیل ره از دست خداوند نجات دیدید."

^{۳۲} اوخته فینحاس باچه العازار پیشوا و رهبرا از پیشِ اولادِ رئوبین و اولادِ جاد از سرزمینِ جلعاد پس دَ سرزمینِ کنعان دَ پیشِ بنی اسرائیل آمد و امی خبر ره دزوا رَسند. ^{۳۳} ای خبر بنی اسرائیل ره خوشحال کد و بنی اسرائیل خدا ره حمد-و- ثنا گُفت و دیگه دَ باره جنگ کدو قد ازوا و خراب کدونِ سرزمینی که اولادِ رئوبین و اولادِ جاد دَز شی زندگی مُوكد توره نَگُفت. ^{۳۴} و اولادِ رئوبین و اولادِ جاد امو قُربانگاه ره «شاهد» نام ایشت و گُفت: «ای دَ مینکل مو شاهد آسته که خداوند، خدا یه.»

آخِرِ نَصِيحَتِ يَوْشِعِ دَ رَهْبَرَايِ قَوْمِ

۲۳ ^۱ بعد از وختای گلو، زمانی که خداوند قومِ اسرائیل ره از پگِ دُشمنای چارطرف شی آرامی دُدد و یوشع پیر و سالخورده شُده بُود، ^۲ یوشع تمامِ اسرائیل ره قد ریش سفیدا، رهبرا، قاضی ها و سرکرده های شی کوی کد و دزوا گُفت: «ما پیر و سالخورده شُدیم. ^۳ شُمو پگِ چیزای ره که خداوند، خُدای شُمو دَ حقِ تمامِ امزی مِلّتِ ها بخاطرِ از شُمو کده، دیدید، چُونِ خداوند، خُدای شُمو بُود که بلده شُمو جنگ کد. ^۴ اونه، سرزمینِ امزو مِلّتِ های ره که باقی منده قد سرزمینِ پگِ مِلّتِ های که نابود کدیم، از دریاچه اُردُن تا دریای کُته دَ غُرب دَ وسیله پشک بلده شُمو تقسیم کدیم تا میراثِ طایفه های شُمو بَشه. ^۵ خداوند، خُدای شُمو خود شی اونا ره از پیشِ رُوی شُمو هی مونه و از پیشِ نظر شُمو دُور مُوکنه و شُمو سرزمینِ ازوا ره تَصَرُفِ مُونید، امو رقم که خداوند، خُدای شُمو دَز شُمو وعده کده. ^۶ پس غدر قوی بَشید و فکر خُو ره بگیری که تمام چیزای ره که دَ کتابِ شریعتِ موسی نوشته شُده، دَ جای بیرید و ازوا طرفِ چپ یا راست تاو نَخورید، ^۷ تا قد امزی مِلّتِ های که دَ مینکل شُمو باقی منده داد-و- گرفت نکنید، نامِ خُدایونِ ازیا ره ذکر نکنید و دَ نامِ ازوا قَسَمِ نَخورید و اونا ره عبادت و سَجده نکنید، ^۸ بلکه دَ خداوند، خُدای خُو محکم بچسپید، امو رقم که تا امروز کدید. ^۹ چُونِ خداوند مِلّتِ های کُته و زورتو ره از پیشِ رُوی شُمو هی کده و تا امروز هیچ کس

نَنْسِتَه که دَ برابر شُمُو ایسته شُنه. ^{۱۰} یگ شُمُو هزار نفر ره پیش مونه، چراکه خُداوند، خُدای شُمُو خود شی بَلدِه شُمُو جنگ مونه، اُمُو رقم که قد شُمُو وعده کده. ^{۱۱} پس غَدَر کَلو فِکر شُمُو بَشه که خُداوند، خُدای خُو ره دوست بدَید. ^{۱۲} لیکن اگه رُوی گَشْتَنده قد باقی مَنده های امزی مَلت ها که دَ مینکل شُمُو باقی مَنده یگجای شُنید و قد ازیا خیشی کده دُخترُونِ ازیا ره بَگیرید و اَمیا دُخترُونِ از شُمُو ره بَگیره، ^{۱۳} دَ یقین بدَید که خُداوند، خُدای شُمُو امی مَلت ها ره دیگه از پیش رُوی شُمُو هِی نُمونه، بَلکه اَمیا بَلدِه شُمُو دام و تَلک و بَلدِه پُشت شُمُو قَمچی و دَ چیمای شُمُو خار جور موشه، تا زمانی که شُمُو امزی سرزمین خُوب که خُداوند، خُدای شُمُو دَز شُمُو دده از بَین بورید.

^{۱۴} اینه، اَمروز ما دَ راهی مورُم که پگ زنده جانای زمی موره و شُمُو قد تمام دِل و تمام جان خُو میدَید که از پگ چیزای خُوب که خُداوند، خُدای شُمُو دَز شُمُو وعده کد، یگ شی ام ناپوره شُدِه نَمند، بَلکه پگ شی پوره شُد؛ اَرے، یگ شی ام ناپوره شُدِه نَمند. ^{۱۵} لیکن بدَید اُمُو رقم که تمام چیزای خُوب که خُداوند، خُدای شُمُو دَز شُمُو وعده کد بَلدِه شُمُو پوره شُد، اُمُو رقم خُداوند پگ چیزای بد ره ام دَ بَله شُمُو میره تا شُمُو ره امزی سرزمین خُوب که خُداوند، خُدای شُمُو دَز شُمُو دده، نابود کنه؛ ^{۱۶} اَرے، اگه شُمُو از احکام عهد خُداوند، خُدای خُو که دَز شُمُو اَمر کده، سرپیچی کنید و رفته خُدایون بیگنه ره عبادت و سَجده کنید، اوخته آتَشِ غَضَبِ خُداوند دَ خِلافِ شُمُو دَر میگیره و شُمُو امزی سرزمین خُوب که اُو دَز شُمُو دده، دَ زودی نابود موشید.

عهد و پیمان دَ شکیم تازه موشه

^{۲۴} اوخته یوشع پگ طایفه های اسرائیل ره دَ شکیم جم کد. اُو ریش سفیدا، رهبر، قاضی ها و سرکرده های اسرائیل ره کوی کد و اونا دَ حُضُورِ خُدا حاضر شُد. ^۲ یوشع دَ پگ قوم گُفت: ”خُداوند، خُدای اسرائیل اینی رقم مَوگیه، ’غَدَر وخت پیش

بابه‌کلونای شمو، یعنی تارح آته ابراهیم و آته ناحور د او طرف دریای فرات زندگی موکد و خدایون دیگه ره پرستش موکد؛^۲ لیکن ما آته شمو ابراهیم ره ازو طرف دریای فرات گرفتیم و د تمام سرزمین کنعان گشتندم و اولاده شی ره کلو کدم. ما دزو اسحاق ره ددم^۴ و د اسحاق یعقوب و عیسو ره ددم؛ و د عیسو کوهستون سعیر ره بخشیدم تا ملک شی بشه، مگم یعقوب و باچه‌گون شی د مصر رفت.

^۵ اوخته موسی و هارون ره ری کدم و مصر ره قد کاری که د مینکل شی کدم، د بلا گرفتار کدم و بعد ازو شمو ره ازونجی برو اوردم.^۶ وختیکه بابه‌کلونای شمو ره از مصر برو اوردم و شمو د دریای سرخ رسیدید، مصریا قد گاژی های جنگی و مردای اسپ سوار تا دریای سرخ از پشت بابه‌کلونای شمو آمد؛^۷ اوخته اونا د پیش خداوند ناله-و-فریاد کد و او د مینکل از شمو و مصریا تریکی قرار دد و دریا ره د بله ازوا اورده اونا ره پوشند. شمو قد چیمای خو دیدید که ما د حق مصر چیز کار کدم. بعد ازو شمو روزای کلو د بیابو زندگی کدید.^۸ اوخته ما شمو ره د سرزمین آموریای اوردم که د او طرف دریای اردن زندگی موکد. اونا قد شمو جنگ کد و ما اونا ره د دست از شمو تسلیم کدم و شمو سرزمین ازوا ره تصرف کدید؛ ارے، ما اونا ره از پیش روی شمو نابود کدم.^۹ اوخته بالاق باچه صیفور پادشاه موآب باله شد که قد اسرائیل جنگ کنه و او بلعام باچه بعور ره طلب کد تا شمو ره نالت کنه،^{۱۰} لیکن ما نخاستم که توره بلعام ره گوش کنیم، پس او شمو ره بار بار برکت دد؛ د امزی رقم شمو ره از دست ازو نجات ددم.

^{۱۱} وختی شمو از دریای اردن تیر شده د اریحا آمدید، باشنده های اریحا قد شمو جنگ کد، امچنان آموریا، فرزیا، کنعانیا، حتیا، جرجاشیا، حویا و یبوسیا؛ و ما اونا ره د دست از شمو تسلیم کدم.^{۱۲} ما گاوزمبور ره پیشلون شمو ری کدم و امو دو پادشاه آموریا ره از پیش روی شمو هی کدم؛ و ای قد شمشیر و کمون از شمو انجام نشد.^{۱۳} ما زمینی ره که دز شی زحمت نکشیده بودید و شارای ره که آباد نکدید، دز شمو ددم و

شُمُو دَزُوا زِنْدِگِی مُوْنِید و از تاگ های انگور و دِرِختای زیتون که نَشَنده بُوید،
مُوخوَرِید.

^{۱۴} پس آلی از خُداوند بَترسِید و اُو ره مُخْلِصانه و صَادِقانه خِدْمَت کَنید؛ خُدايوني ره که
بابه کَلونای شُمُو دَ اُو طرفِ دِریای فَرَات و دَ مِصر عِبَادت مُوکید از خُو دُور کَنید و تنها
خُداوند ره عِبَادت کَنید. ^{۱۵} و اگه پَرستِش خُداوند دَ نظر شُمُو خُوب نِیستَه، اِمروز بَلدِه
خُو اِنْتِخاب کَنید که کِی ره پَرستِش مُوْنِید: خُدايوني ره که بابِه کَلونای شُمُو دَ اُو طرفِ
دِریای فَرَات پَرستِش مُوکید یا خُدايوني اَموریا ره که دَ سِرزَمینِ اَزوا زِنْدِگِی مُوْنِید؛ لیکِن
ما و خانوار مه خُداوند ره پَرستِش مُوْنِی!

^{۱۶} اوخته قَوْم دَ جَوَاب شِی کُفت: ”از مو دُور بَشه که خُداوند ره ایلَه کده خُدايوني دِیگه
ره عِبَادت کَنی. ^{۱۷} چُون خُداوند، خُداي مو بُود که مو و بابِه کَلونای مو ره از سِرزَمینِ
مِصر از جایی که غَلام بُودی بُرو اُورد و مُعجزه های بُزُرگ دَ پِیشِ نظر مو اِنجام دَد. اُو
دَ تمامِ راه های که مو رفتی و از مینکلِ پَگِ مِلَّت های که تیر شُدی، از مو حِفاظَت کد؛
^{۱۸} و خُداوند پَگِ اَمزُو مِلَّت ها ره از پِیشِ رُوی مو هِی کد، دَ شُمُولِ اَموریاي که دَ اَمزی
سِرزَمی زِنْدِگِی مُوکید. پس مو اَم خُداوند ره پَرستِش مُوْنِی، چُون تنها اُو خُداي مو
اَسْتَه.“

^{۱۹} لیکِن یوشِیع دَ قَوْم کُفت: ”شُمُو تَوانایی ازی ره نَدْرِید که خُداوند ره عِبَادت کَنید،
چراکه اُو خُداي مُقَدَّس و خُداي غِیرَتی اَسْتَه، اُو خطا ها و گُناه های شُمُو ره نَمُوخِشَه؛
^{۲۰} چُون اگه شُمُو خُداوند ره ایلَه کده خُدايوني بَیگَنه ره عِبَادت کَنید، اوخته اُو از شُمُو
رُوی گَشْتَنده دَز شُمُو ضَرر مِیرسَنه و باوجودِ که دَ حَق شُمُو خُوبی کده، شُمُو ره نَابُود
مُونه.“ ^{۲۱} مگم قَوْم دَ یوشِیع کُفت: ”نَه! مو خُداوند ره پَرستِش مُوْنِی.“ ^{۲۲} اوخته یوشِیع دَزوا
کُفت: ”شُمُو دَ بَلَه خُو شَاهِد اَسْتِید که خُداوند ره بَلدِه خُو اِنْتِخاب کَدید تا اُو ره عِبَادت
کَنید.“ اونا کُفت: ”مو شَاهِد اَسْتی.“ ^{۲۳} یوشِیع کُفت: ”پس خُدايوني بَیگَنه ره که دَ مینکل

شُمُو آسته، دُور پورته كِنِيد و دِل های خُو ره دَ خُداوند، خُدایِ إِسْرَائِيل مایل كِنِيد.“
۲۴ قَوْم دَ يوشعِ كُفْت: ”مو خُداوند، خُدایِ خُو ره پْرستش مُونی و از آيد شِي موشی.“

۲۵ پس يوشعِ دَ امزُو روزِ قد قَوْم عهد بسته كد و دَ شِكِيم احكام و قانون ره بَلدِه ازوا
مُقَرَّر كد. ۲۶ و يوشعِ امی تورا ره دَ كِتَابِ شَرِيعَتِ خُدا نُوشته كد؛ و يگ سنگِ كُتِه ره
گِرِفْتِه دَ اُونجی دَ تِي بِرِخْتِ بَلُوطِي كه نَزْدِيكِ جايگاهِ مُقَدَّسِ خُداوند بُود، شِيخِ كد. ۲۷ و
يوشعِ دَ پگِ قَوْمِ كُفْت: ”اينه، اِي سنگِ دَ بَلِه ازمو شَاهِدِ آسته، چُون پگِ توراى ره كه
خُداوند دَز مو كُفْت، اِي شَنِيدِه؛ پس اِي دَ بَلِه شُمُو شَاهِدِي مِيدِيه اگِه شُمُو خُدایِ خُو ره
اِنكار كِنِيد.“ ۲۸ اوخته يوشعِ قَوْم ره رُخَصَتِ كد تا هر كس دَ مُلْكِ -و- زَمِينِ خُو بوره.

فَوْتِ يوشعِ

۲۹ بعد امزی چیزا يوشعِ باچه نُون خِدْمَتگارِ خُداوند دَ سِنِ يگِ صَد و دِه سالگی فَوْتِ
كد. ۳۰ و اونا اُو ره دَ مُلْكِ خُود شِي دَ تِمْنِه -سارَحِ كه دَ كوهِستونِ اِفْرَايِمِ دَ شَمَالِ كوهِ
جاعَشِ آسته، دَفْنِ كد.

۳۱ قَوْمِ إِسْرَائِيلِ دَ تَمَامِ رُوزايِ زِنْدَگِيِ يوشعِ خُداوند ره عِبَادَتِ كد، امچُنانِ دَ تَمَامِ رُوزايِ
زِنْدَگِيِ رِيشِ سَفِيدايِ كه بعد از يوشعِ زِنْدَگِيِ مُوكَدِ و پگِ كَارايِ ره كه خُداوند بَلدِه
اِسْرَائِيلِ اِنجامِ دَدِه بُود، مِيدَنِست.

۳۲ اسْتُغُونايِ يوسُفِ ره كه بَنِي إِسْرَائِيلِ از مِصرِ اُورده بُود، دَ شِكِيمِ، دَ امزُو پَتِي زَمِي كه
يَعْقُوبِ از اَوْلادِه حَمُورِ آتِه شِكِيمِ دَ صَد سِكِه نُقَرِه خَرِيدُد، دَفْنِ كد؛ و اُو مُلْكِ اَوْلادِه
يوسُفِ شُد.

۳۳ و اِلْعازارِ باچه هارُونِ امِ فَوْتِ كد؛ و اونا اُو ره دَ كِبْعِه، دَ شَارِ باچه شِي فِينحاسِ كه دَ
كوهِستونِ اِفْرَايِمِ دَز شِي دَدِه شُدُد، دَفْنِ كد.

سوال داړيد؟ +1 807.700.6090
© آزرگي afghanbibles.org

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.